Hayat

SAYI: 23
1 HAZİRAN 1961
125 KURUŞ

19 ve 27 Mayıs Bütün Yurtta Büyük Heyecanla Kutlandı

Her tedbir emniyet için...

Tasarruflarınızı İş Bankasına yatırmakla paranızı emniyet altına alır... aynı zamanda senenin en zengin çekilişlerine katılarak değerli bir ikramiye kazanma şansını elde edersiniz.

TÜRKİYE İŞ BANKASI

paranızın... istikbalinizin emniyeti

1961 YILINDA

9

MİLYON

PAAL d - 716

Bu mecmua «Basın Ahlâk Yasası» na uymağı kabul etmiştir.

İSTANBULDA 19 MAYIS
(Fotoğraf: Necdet İşler)

HAFTALIK MECMUA

YIL: 6 SIRA No.: 243
SAYI: 23 CİLT: I 1961

SAHİBİ: Şevket RADO
Telefon: 22 52 50

NEŞRİYAT MÜDÜRÜ:
Hikmet Feridun ES
Telefon: 22 29 19

YAZI HEYETİ:
Sadun Altuna, Fikret Arıt, Hikmet Andaç, Orhan Tahsin, Kemaleddin Tuğcu, Turgut Etingü, Adnan Erim, Erdoğan Sevgin, İhsan Tayşılı, Turgut Bıçakçıoğlu. **Resim:** Sezgin Burak. **Fotoğraf:** İnal Tengizman, Erol Dernek, Necdet İşler. **Ankara Bürosu:** Ulus Meydanı, Hükümet Cad. No. 1, Kat 5. Yılmaz Çetiner, Foto Ozan Sağdıç. Telefon: 10 67 24. **Ajanslar:** Associated Press - United Press - Keystone - T. Haberler Ajansı - Ajans Ekspres.

BU SAYIDA MESUL MÜDÜR:
Sadun ALTUNA

TELİF HAKLARI:
Neşrettiğimiz bütün yazı ve resimlerin iktibas hakkı mahfuzdur. Gönderilen yazı ve resimler basılsın veya basılmasın iade edilmez.

BASILDIĞI YER:
Tifdruk Matbaacılık Sanayii A. Ş. Basımevi, Divanyolu Türbedar sokak No: 22 İstanbul. **Santral: 22 48 88**

MUHASEBE VE ABONE:
Telefon: 27 49 52 Cağaloğlu, Çatalçeşme sokak, Aydınlık Han, Kat 2.

İLÂNLAR:
Türk Basın Birliği Resmî İlânlar Limited Ortaklığından verilen, tekniğimize uygun her türlü ilân alınır.

ABONE ŞARTLARI:
(Türkiye için)
Yıllık (52 Sayı) 60 T. L.
6 Aylık (26 Sayı) 30 T. L.
Yabancı memleketler için 100 T. Lirası karşılığı (âdi posta ile)
Yıllık : 11 $ veya 4 £
6 Aylık : 5.50 $ veya 2 £
Kıbrısta satış fiatı: 100 mil

Hayat mecmuası yabancı memleketlerde Dolâr olarak 15 Cent'e, İngiliz Lirası olarak 1 Shilling'e veya bunların karşılığı olan fiatla satılır. Abone olmak istiyenler yukarıda yazılı Dolâr veya İngiliz Lirasını T. C. Merkez Bankası vasıtasiyle adresimize gönderdikleri takdirde mecmualarını muntazaman alırlar. Uçakla gönderilecek abonelerden uçak posta masrafı ayrıca tahsil edilir.

BÜYÜK GÜNÜN YIL DÖNÜMÜ

27 Mayıs Devriminin birinci yıl dönümü bütün yurtta muhteşem törenlerle kutlandı. İkinci Cumhuriyet Anayasasının kabulü bu tarihî günün mâna ve önemini bir kat daha arttırdı.

ANIT - KABİR'DE

Üstte yanda Başbakan Yardımcısı Fahri Özdilek, Devlet ve Hükümet Başkanı adına Ata'nın kabrine çelenk koyarken, üstte Anıt-Kabir önündeki törende halk görülüyor.

Kortejden bir görünüş

Ankara'da yapılan törende, Cebeci'den hareket eden kortej, bir heyecan seli halinde Anıt-Kabir'e akmıştır. Yukarıda, korteji teşkil eden çeşitli askerî birliklerden Deniz Harb Okulu görülüyor.

C. H. P. Genel Başkanı

Siyasi partiler de Ata'nın huzurunda saygı duruşunda bulunmuşlar, parti temsilcileri birer konuşma yapmışlardır. Yanda C. H. P. Genel Başkanı İnönü, Ata'nın kabrini ziyaretten çıkışında görülüyor.

Millî Birlik Komitesi

Millî Birlik Komitesi üyeleri ve hükümet erkânı, Ata'nın kabrini ziyaretten sonra, Anıt-Kabir önünde yapılan törende Başkan Gürsel adına Başbakan Yardımcısı Özdilek'in konuşmasını dinliyorlar.

Sohbet KÖŞESİ

KENDİ KENDİMİZİ TENKİD

BAZI huylarımız vardır ki hakikaten kötüdür. Bir okuyucum bunlara dikkat etmiş, hepsini arka arkaya sıralamış. Kötü olduğunu, değiştirmemiz gerektiğini bilmemiz icabettiği için ben de aynı sıraya riayet ederek ve biraz daha açmaya çalışarak aşağıya alıyorum:

1 — Cemiyetimizde herkesin kendine mahsus bir görüşü, bir kanaati, bir zihniyeti vardır. Bunlar hangi düşüncelerle edinilmiştir, bilinemez, fakat herkes kendi görüşünün, kendi kanaatinin doğru, kendisinin daima haklı olduğuna inanır. Hattâ her şeyin en iyisini kendimiz biliriz; kimseden bir şey öğrenmeye ihtiyacımız yoktur. Halbuki bu düşünce bizi yanıltır. Herkesin bilgisinden faydalanarak, tecrübelerden istifade ederek en doğru yolu bulmamız gerek.

2 — Dostlarımızın zorluklar karşısındaki durumlarını küçümsemeye, basitleştirmeye çalışırız. Uğraşan, didişen, bir şeyler yapmaya gayret eden adamı görmezlikten gelmek daha çok işimize gelir. Fakat biz aynı zorluklarla karşılaşırsak, gayretlerimizin takdir edilmediğinden şikâyet ederiz. Cemiyetimizde mükâfatın az olması bundan olsa gerek.

3 — Bir adamın kazancı ile o işteki zorlukları mukayese ederken zorluğu ve kazancı ayrı ayrı mütalâa eder, ikisini bir arada göz önüne koymayız. Meselâ bir öğretmenin uğraşmalarını görüp: «Öğretmenlik zor bir iştir. Ben olsam bir gün bu zahmete katlanmam» deriz. Sonra da öğretmenlerin maaşları bahis mevzuu olduğu zaman: «Çok para alıyorlar, yahu! Üstelik senede dört ay da tatil! Bedavadan para almak buna derler» demekten çekinmeyiz. Bu haksızlıktır. Dertlerimizin hakiki çarelerini bulamayışımız bundan olsa gerek.

4 — Birbirimizin hususi hayatını öğrenmeye çok meraklıyız. Üzerimize hiç vazife olmadığı halde dostumuzun, ahbabımızın, komşumuzun, hattâ tanımadıklarımızın ne yaptıklarını, ne ettiklerini, kimlerle görüştüklerini, ne yiyip ne giydiklerini öğrenmek isteriz. Aleyhlerinde söylenecek her söze, tahkik etmeye lüzum görmeden inanır, bu sözlerin bedava tarafından nakliyeciliğini yaparız. Ama bundan o insanlara nasıl bir fenalık gelecek, bunu hiç düşünmeyiz. Zaman zaman başımıza birçok dertler açılması da bundan olsa gerek.

5 — Hepimiz halimizden şikâyetçiyiz. Hepimize göre başkalarının hali iyi, bizimki kötüdür. Memur memurluktan şikâyet eder, esnaf esnaflıktan, çiftçi çiftçilikten. Memura göre esnafın durumu iyidir; esnaf, memurun durumuna gıpta eder. Kim haklıdır, belli olmaz. Bu yüzden çocuklarımızı kendi mesleğimize sokmak istemeyiz. Memleketimizde elli sene, yüz sene devam etmiş müesseseler görülmemesi bundan olsa gerek.

6 — Birisine hizmet eder veya bir şey verirsek bunun karşılığını mutlaka isteriz ve bekleriz. Fakat aynı hizmeti başkası bize yapsa veya başkası bize bir şey verse karşılığını istemeye gelmesini hoş karşılamayız. «Bu kadar maddi olmak doğru mu?» diye söyleniriz; nerede ise adamla selâmı sabahı kesmeye kalkarız. Hizmet eden veya bir şey veren bu uğurda masraf etmiş ise onun bunu bir fedakârlık olarak, karşılık beklemeden yapmasını isteriz. Tanıdıklarımızla münasebetlerimizin ikide bir bozulması bundandır.

Kendimizi başkalarının yerine koymak, bize yapılmasını istemediğimiz şeyleri başkalarına yapmamak, huzur için yegâne şarttır sanıyorum.

ŞEVKET RADO

27 MAYIS KITASI

Vatan Caddesinde, gençlik, ordu, basın, polis «27 Mayıs Kıtası» olarak el ele geçiyor, onların ardından da esnaf, işçi temsilcileri, ordu birlikleri geliyordu. Caddenin iki yanını boydan boya doldurmuş gençler, subaylar, gazeteciler, askerler, polisler, esnaf ve işçiler bayramın bu en mânalı kıtasını gönülden alkışlıyorlardı. I. Ordu Komutanı Korgeneral Tural, Garnizon Komutanı Tuğgeneral Güventürk, Vali Tümgeneral Tulga da (yukarıdaki fotoğraf) 27 Mayıs Kıtasını selâmlıyorlardı.

GENÇLİK BALOSU T. M. T. F. tarafından 27 Mayıs gecesi Dolmabahçe Sarayında muhteşem bir balo tertiplendi. Balo, sabaha kadar sonsuz bir neşe içinde devam etti.

İSTANBULDA TROLEYBÜS 27 Mayıs günü, Topkapı - Eminönü arasında troleybüs seferleri başladı. Öteki hatlar da kısa bir süre sonra açılacaktı. İstanbulun troleybüs şebekesi 72 milyon liraya malolacak ve 120 araba çalışacaktı. O gün troleybüsler bedava yolcu taşıdı. Sefere ilk çıkan troleybüsün adı, «27 Mayıs» tı. İlk yolcuları da I. Ordu ve Örfî İdare Komutanı Korgeneral Cemal Tural ve Vali Tulga ile eşleriydi...

Büyük Röporta

Hayat KONGO'DA

BAYRAKLAŞAN GENÇLİK

Gençler, başlarının üstünde taşıdıkları bayraklarla Vatan Caddesinden geçiyorlar, Mithatpaşa Stadında vatan toprağına vücutlariyle en mânalı yazıları, takvimin en unutulmaz tarihlerini yazıyor, en güzel şekilleri çiziyorlardı. Askeri liselerin yürüyüşten sonra çizdikleri bir Türk bayrağı, bayraklaşan gençliğin ifadesiydi.

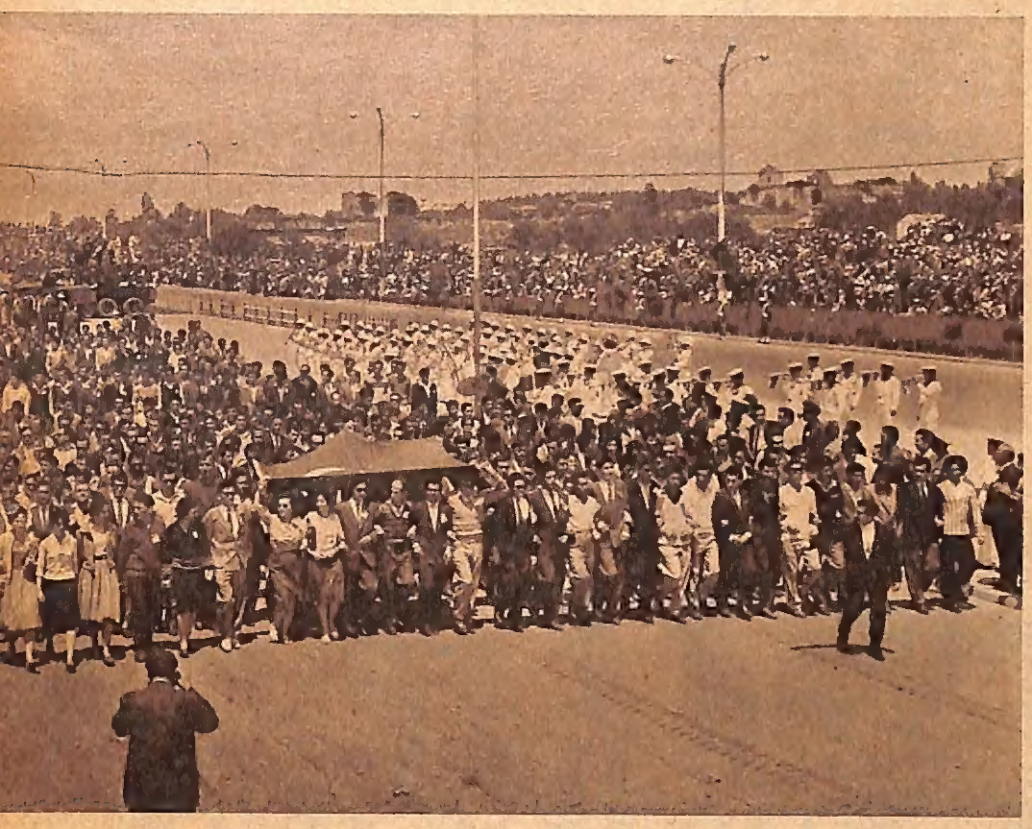

HÜRRİYET MEYDANI Hürriyet savaşının başladığı Beyazıt Meydanının yeni adı Hürriyet Meydanı'ydı. Yeniden düzenlenecek olan meydanın temel atma töreni de 27 Mayıs günü yapıldı.

19 MAYISTAN 27 MAYISA 19 Mayıs gösterileri, 27 Mayıs günü de muhteşem bir şekilde tekrar edildi. Büyük Atatürk, Samsuna ayak bastığı gün olan 19 Mayıs'ı yeniden doğuşun ilk adımı saydığı için Türk gençliğinin bayramı yapmıştı. Türk Gençliği de, bir hürriyet savaşının öncüsü olarak milli bayramlarımıza en sevinçlisini, en mânalısını katmıştı. Fotoğrafta gösterilere katılan genç kızlarımız.

ımıza Gelecek Hafta Başlıyoruz:

1961 Afrikasında aslan avından daha heyecanlı bir av başladı: İnsan avı!... Şimdi bütün bir kıta, bilhassa Kongo, fıkır fıkır kaynıyor. Bu korkunç günlerde Kongo'ya giren ilk Türk gazetecisi Hikmet Feridun Es oldu. Arkadaşımız yalnız Kongo'yu değil, Angola ve Mozambik dahil, bütün Afrikanın en karışık yerlerini dolaştı. Siyah-beyaz ve renkli çekilmiş resimlerle Hayat ekibinin hazırladığı bu son derece enteresan röportajı okurken siz de Kongo'yu ve bütün Afrikayı adım adım dolaşacaksınız.

GELECEK HAFTA Hayat 'TA...

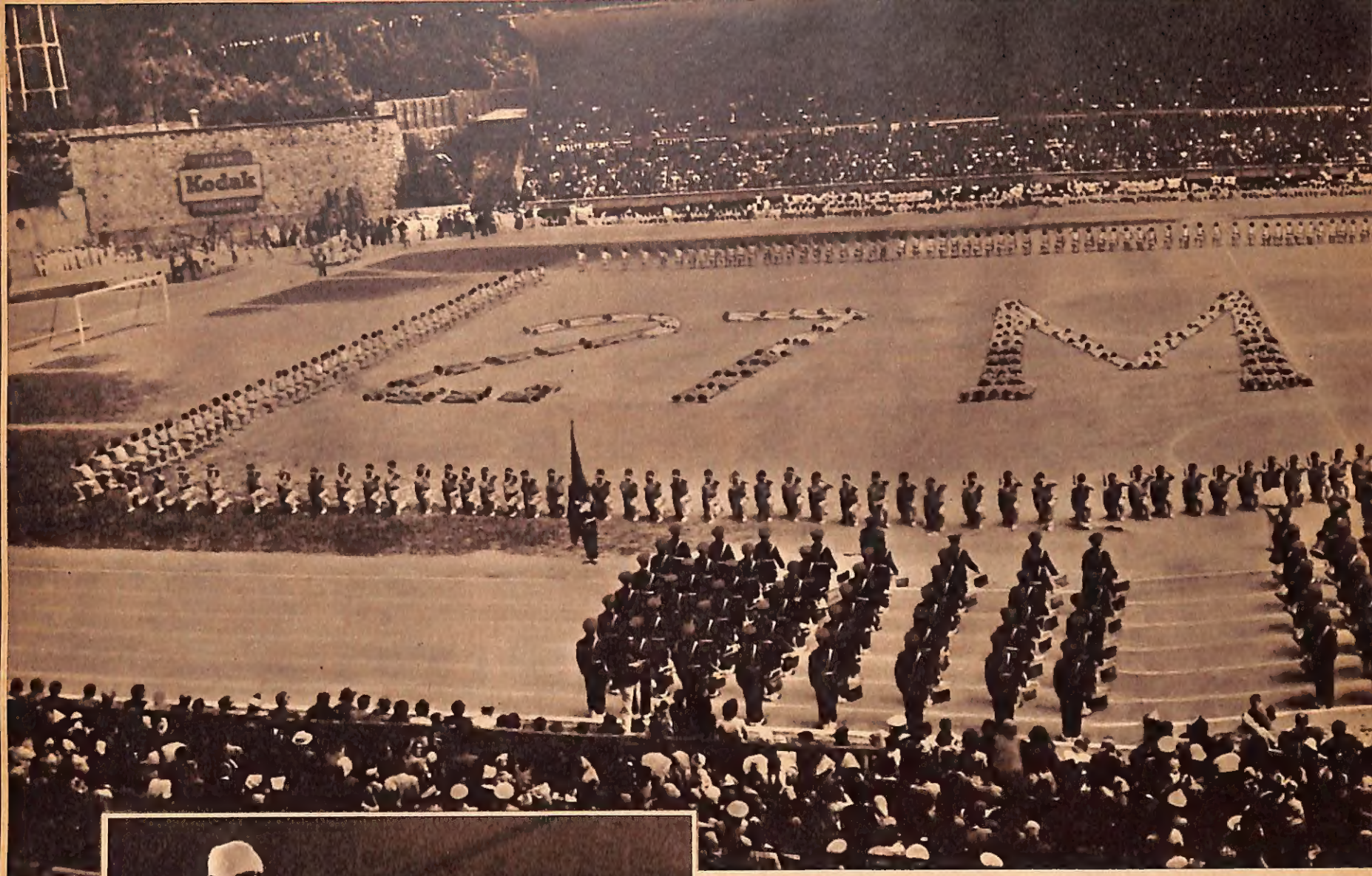

Ankarada yapılan merasimde, Devlet ve Hükümet Başkanı Orgeneral Cemal Gürsel ve hükümet erkânı, şeref tribününde İstiklâl Marşını dinliyorlar...

19 MA

19 Mayıs Spor ve Gençlik Bayramı bu yıl
kutlandı. Hürriyet uğruna kanını dökmek
deni sağlam sporcu Türk Gençliği, Atalo
Samsun'a ayak bastığı büyük günün yıl
rin temsilcileri olarak yurdun her yerin

19 Mayısla 27 Mayıs ruhu tek vücut halinde

YIS

heyecanlı bir hava içinde
en çekinmiyen ruhu asîl, be-
ının Kurtuluş Mücadelesi için
dönümünde, yenilmez nesille-
de spor gösterileri yaptılar.

Mithatpaşa Stadında Türk Gençliği muntazam adımlarla yürüyor. Amaçları bir, kalbleri bir, inançları bir. Bu gençlik, Atatürk inkılâplarını korumaya ve bu inkılâpları yıkmak emelinde olanları ezmeğe and içmiştir.

Hayat

HERGELECİ İBRAHİM VE KARA AHMET

Kızkardeşinin ağzından Cihan Şampiyonu Türk güreşçisi:

KARA AHMET

YAZI VE FOTOĞRAFLAR: OZAN SAĞDIÇ

Mukaddes Hanım ve Sönmez Ailesi

Ahiboz Köyü'ndeki evlerinin önünde Mukaddes Hanım, oğlu Veli Sönmez, gelini Selime ve torunları Bilâl, Mukaddes, Sevim ile.

"ANNEM, ağamın dönmesini tam otuz beş yıl bekledi. Bu umutla yüz iki yaşına kadar yaşadı. Biz ağamın hiçbir zaman dönmiyeceğini, gurbet ilde bir yerde ölüp kaldığını biliyorduk ya, ihtiyar kadına bir şey diyemiyorduk. Zaten söylesek de inanmazdı. «Ahmedim bir gün mutlaka gelecek.» derdi. Son yıllarına kadar Varna'ya her inişimizde ilerlemiş yaşına bakmaz, bizimle birlikte gelir, limana gider, gemicilere teker teker oğlunu sorardı. Bulgar gemicilerin hepsi, artık onun Cihan Şampiyonu Kara Ahmet'in annesi olduğunu öğrenmişti. Pehlivanın âkıbetini onlar da bilmezdi ama, üzmemek için olsa gerek: «Gördük ana, selâmı var gene sana, yakında gelecekmiş buralara» gibi cevaplar verirlerdi...»

Bu hikâyeyi Ankaranın Ahiboz Köyündeki bir evde tertemiz yüzlü, yaşlı bir kadın anlatıyordu. Mukaddes Hanım adındaki bu kadın, seksen bir yaşındaydı ve resmî kayıtlara Cihan Şampiyonu olarak geçmiş ilk Türk güreşçisi Kara Ahmet'in kızkardeşi bulunuyordu.

Mukaddes Hanımın anlattığına göre; Kara Ahmet'in babası, Veli oğlu Hüseyin Ağanın Hasan imiş. Annesi ise Zîbâ Hanımmış. Zîbâ Hanım, Varnalı Tüfekçi İbrahim Ağa adında varlıklı bir adamın kızı... Hasan Efendi ile Zîbâ Hanım, Kömürlük Köyünde evlenmişler, Franga Köyüne yerleşmişler. Franga, Varna'nın kuzeyinde, denize ve şehre hâkim bir tepenin üzerinde kurulmuş bir köy. Bağlık, bahçelik, zümrüt yeşili bir yer...

Hasan Efendi, işte bu cennet gibi güzel köyde çiftiyle, çubuğiyle uğraşır. Zîbâ Hanım da bu arada bir kız çocuk dünyaya getirir. Adını Feride koyarlar.

Çok geçmeden bir savaş patlak verir. Memlekette huzur kalmaz. Herkes can derdine düşer. Hasan Efendi ile Zîbâ Hanım da küçük Feride'lerini kaptıkları gibi soluğu İstanbulda alırlar. Bir müddet burada kalırlar. İstanbulda bulundukları zaman içinde Zîbâ Hanım, Sultanahmet Camisine gider gider, dua edermiş: «Rabbim» dermiş, «bir kız evlât ihsan eyledin. Bir de er evlât ver... Eğer verirsen, oğluma bu ulu camiyi yaptıran sultanın adını koyarım. Ahmet derim ona.»

Bu arada Ferideciği kaybederler ama, Zîbâ Hanımın duası herhalde Tanrı katında kabul olunur ki; düşman çekilip de yurtlarına dönünce bir erkek çocukları dünyaya gelir. Ahmet artık anasının bir tek Ahmedi... Daha sonra olan Feride ile Mukaddesi ayrı tutar, onu ayrı.

Mukaddes Hanım, Ahmetten dokuz yaş küçük. O, babasını hayal meyal hatırlıyor. Hasan Efendi bu dünyadan göçünce, evin bütün yükü, çocuk Ahmedin küçük omuzları üstüne yıkılır. Bağa, bahçeye, çifte, çubuğa o koşmaya başlar. Zîbâ Hanım «Hadi pehlivanım, hadi Ahmedim» diye onu şevke getirir.

Ahmet büyüdükçe büyür, güçlendikçe güçlenir. Pulluğun üzerine bir abandı mı, öküzler çekemezmiş. Meşe odunu yüklü öküz arabasını tek eliyle ormandan çeker, çıkarır; hattâ Varna'ya kadar bir saatlik yola götürdüğü olurmuş.

Türkler olsun, Bulgarlar olsun, Gagavuzlar olsun o zamanlar düğünlerini, at koşusuz, güreşsiz yapmazlarmış. Ahmet, hiçbir düğünü kaçırmaz, kendinden büyük adamlarla güreş tutarmış. Güreştikçe yener, yendikçe gene güreşmek istermiş. Perşembe günü bir Türk düğününden yara bere içinde gelir, fakat, bir Bulgar düğününe koşmak için pazarı zor edermiş.

Kendisi kara değilmiş, buğday tenliymiş. Ama her pehlivanın adından başka bir de lâkabı bulunduğundan, onun da Kara Ahmet diye namı yayılmaya başlamış. Bütün civar köylerde kuvvetini ispat ettikten sonra ilk gurbet denemesini Deliorman taraflarına doğru yapmış. Deliorman dönüşü, artık başa güreşmeye başlamış, yirmi yaşında yağız bir pehlivanken kendi köyünden bir kız istiyecek olmuş. Kızın babası: «Ben aklı, fikri güreşte olan adama kız vermem» diye diretmiş.

Kara Ahmet, evini, tarlasını olduğu gibi bırakıp düşer İstanbul yoluna.

Kara Ahmedin iki teyzesi Bandırma'nın Çınarlı mahallesinde yerleşirler. Zîbâ Hanımı da misafireten yanlarına çağırırlar. Zîbâ Hanım, Varna'dan Bandırmaya giderken İstanbulda oğlunu arar, bulur. Kara Ahmet bu sırada Prens Abbas Halim Paşa'nın himayesinde Ali Raif Beyden idman, Hergeleci İbrahim'den de güreş dersleri almakta... Anası, onu paşa konaklarında görünce pek sevinmiş...

Bundan ötesini artık, Kara Ahmet'in ailesinden bilen yok. Onlar da herkes gibi yıllar sonra kitaplardan okumuşlar.

1900 Paris sergisinde, Cihan Şampiyonu olduktan sonra Varna'ya bir kere daha gelmiş. On gün kadar bir otelde kalmış. Kuşağı altınla dolu olduğu için, zaptiyeyle geziyormuş. Soyarlar, canına kastederler diye korkuyormuş. O yüzden, Franga'ya yalnız bir gün, günü birliğine çıkabilmiş. Mukaddes Hanım, o sırada Halaçlı Köyüne gelin gitmiş olduğundan, o da ağasını görmek için eşiyle birlikte Varna'ya gitmiş. Bu son görüşmeleri olmuş, Kara Ahmet, oradan Rusçuğa gidip, Tuna'dan öteye geçmiş.

Pehlivan bir daha yurduna dönmez. Yalnız, arada bir Sankof adındaki avukat vasıtasiyle mektubu ve parası gelir. Günün birinde de iki sandık içinde eşyaları... Çuha elbiseler, trabluslar, gümüş şusu, busu... Ve kadife bir kuşak üzerine iğnelenmiş otuzdan fazla madalya, nişan...

Zîbâ Hanım, bütün bu eşyayı canı gibi saklar. «Ahmedim bir gün gelecek, bunları benden istiyecek» dermiş. Uzun yıllar beklemiş böyle... 1937 yılında Halaçlı Köyünde öldükten sonra geride kalanlar Kara Ahmet'in emanetlerinin kıymetini bilememişler. Kırmızı kadife kuşak yastık olmuş, madalyalar kızlara verilmiş, oğul, uşak başına takılmış, dağıtmışlar, yok etmişler hepsini.

Bu madalyalardan bir tanesi Mukaddes Hanımın 1937 yılında göç edip Ahiboz Köyüne yerleşmiş bulunan oğlu Veli Sönmez'de. Bilinen bir tanesi de Veli Sönmez'in Vandaki oğlunda. Kara Ahmet'in gümüş mühürü de Veli Sönmez'de bulunuyor.

KARA AHMET'TEN KALANLAR

İlk dünya şampiyonu güreşçimizden kalan hâtıralar şunlardır: Bir fotoğraf, bir gümüş kupa, bir kaşık ve bir mühür ile bir madalya. Mühür, madalya ve fotoğraf Mukaddes Hanım'ın Ahiboz Köyü'ndeki oğlu Veli Sönmez'dedir. Kupa ve kaşık da Veli Sönmez'in Ankara'daki kızkardeşi Hatice Narlı'da. Mühür ve madalya, ünlü güreşçimiz hakkındaki bir hususu çok ilgi çekici bir şekilde ortaya koymaktadır. Yerli ve yabancı kaynaklara göre Kara Ahmet 24 mayıs 1902'de, fazla idman yüzünden bir kalb krizi sonunda ölmüştür. Halbuki «Kara Ahmet Hasan» yazılı mühürdeki rumi tarih 324, yani milâdi 1908 dir. Bir yüzünde «Souvenir (hâtıra) Ahmet Hasan» ibaresi, öbür yüzünde de Slâvca yazılar bulunan madalyanın üstündeki milâdi tarih de 1907'yi göstermektedir. Öyle anlaşılıyor ki Kara Ahmedin ölüm tarihi olarak bugüne kadar bilinen 1902 tarihi şüphelidir. Gönül istiyor ki, Türk gücünü dünyaya tanıtan güreş kahramanlarımıza ait bütün bu şüpheli hususlar aydınlansın; bu kahramanlar adına bir millî güreş müzesi kurulsun; onlara ait vesika, hâtıra ve eşyalar burada toplanıp, bir araya getirilsin.

GELECEK HAFTA

Kırkpınar güreşleri dolayısiyle ünlü dört pehlivanımızın tablo halinde güreş fotoğrafları ve hayatları

GÖNÜL POSTASI

YANLIŞ GİDİŞLER

Ankaradan bir okuyucumuz yazıyor:

«Ailemin istemediği bir kızla nişanlandım. Ailem bu yüzden beni reddetti. Şimdi kızın evindeyim. Fakat bana eskisi gibi davranmıyor. Ayrılsam, mahalleye rezil olduk diyorlar. Ne yapayım?»

Aklınız başınıza gelmiş ama, biraz geç gelmiş. Ailenize dönerek nedamet getirdiğinizi söyleyiniz. Sizi affederler. Kız da çocukluk etmiş olduğunu her halde anlamıştır. O da serbest kalır.

ÇİRKİNLİK ve İYİLİK

Bir hanım okuyucumuz yazıyor:

«19 yaşındayım. Güzel değilim. Fakat tâliplerim çoktur. Şimdi dört tâlibim var. Hepsi ayrı ayrı mektuplar yazarak beni istediklerini belli ediyorlar. Ben henüz kararsızım. Ve güzel olmadığım halde beni ısrarla istemelerinin sebebini anlıyamıyorum. Biz biraz zenginiz, acaba onun için mi?»

Olabilir. Sizi paranız için değil, sizin için almak istiyen iyi bir adamı seçebilirseniz çok iyi edersiniz. İyi bir kız olduğunuz için sizi istemeleri de muhtemeldir.

VAKİT VAR

Kastamonudan bir okuyucumuz yazıyor:

«Uzaktan sevdiğim bir kıza aşkımı bir türlü söyliyemedim. Ailem vasıtasiyle söylettim. «Küçüktür, okuyacak» dediler. Ben de okuyorum. Siz ne dersiniz?»

Sizin de küçük olduğunuz anlaşılıyor. Önce okumayı tamamlayın, evlenmeyi sonra düşünürsünüz. Her şeyin bir vakti vardır.

AZ KALMIŞ

Karaköseden bir okuyucumuz yazıyor:

«Ailem sevdiğim kızla askerliğimi yapmadan evlenmeme müsaade etmedi. Kız bana kaçmayı çok istediyse de ailesi mâni oldu. Şimdi ben askerliğimi yapıyorum. Bu arada fırsatını bulup kızla evlenmeyi istiyorum. Ne diyorsunuz?»

Askerken evlenmenizi doğru bulmuyoruz. Biraz daha dişinizi sıkınız. Askerlik hizmetini bitirince yuvanızı daha rahat kurarsınız.

SIRA BÜYÜĞÜNDÜR

İki hanım okuyucumuz yazıyor:

«Biz iki kızkardeşiz. Aynı genci ikimiz de seviyoruz. Bu gencin hangimizi tercih ettiği de belli değil; aynı şekilde davranıyor. Bu yüzden aramızda ihtilâflar çıkıyor. Bize bir tavsiyede bulunur musunuz?»

Size tavsiyemiz rekabet halinden çıkmanızdır. Hanginiz küçük ise o sırasını beklemek üzere çekilsin. Bizde âdet, önce büyük kızın evlenmesidir. Böyle yapmazsanız ileride çok üzülürsünüz.

ERKEN DEĞİL Mİ?

Erzurumdan bir okuyucumuz yazıyor:

«18 yaşındayım, talebeyim, ailem sevmediğim bir kızla beni nişanladı. Karşı gelemiyorum. Annemle babam ısrarlarıma kulak asmıyorlar, zaman geçtikçe iş ciddiye biniyor. Bunun bir kurtuluş yolu var mıdır?»

Henüz çok genç ve daha talebe olduğunuza göre tahsilinize devam edebilmek için evlenmeyi doğru bulmadığınızı ailenize anlatmalısınız.

RENKLİ GECELER

YAZAN: VICTORIA CROSS
ÇEVİREN: HAMDİ VAROĞLU

ÇIKAN KISIMLARIN ÖZETİ:

Ettiği yemine sadık kalmak için güzel Souzy'sinden ayrılıp Sitka'dan Londra'daki atelyesine dönen ressam Trevor, yapacağı Phryné tablosu için bir türlü model bulamamakta iken, kuzini Viola, kendisine modellik etmeyi teklif eder. İşe başlarlar. Genç kız paravananın arkasında soyunur, kırmızı bir örtüye sarınmış olarak sehpanın üstüne çıkar. Trevor büyük bir zevkle karşısındaki kusursuz vücudu canlandırmağa çalışırken, hafif bir çığlık işitir: «Trevor, kımıldıyacağım!» Bunu söyliyen Viola'dır. Ayağına kramp girmiş, diz üstü düşmüştür. Kırmızı örtünün arasından bembeyaz vücudu görünür. Ressam şaşkınlıktan kurtulamadan genç kız hemen kalkar, bir musline örtünerek paravananın arkasına geçer. Bu hâdiseden sonra, birbirlerine karşı yeğenlikten başka hislerle bağlandıklarını hissederler. Trevor, Viola'ya evlenme teklif eder. Genç kız, kendisini canından fazla sevdiğini, fakat bu teklifi kabul edemiyeceğini, onun gibi inkişaf etmek istiyen bir artisin tek kişiye sadık kalamıyacağını söyler. Artık Trevor çalışma şevkini kaybetmiştir. Fırçayı elinden atar: «Git giyin, der, daha fazla çalışamıyacağım!»

8

Viola'nın sehpadan ayrıldığını duydum. Dönüp bakmadım, hemen oracıktaki koltuğa yığıldım, başımı ellerimin arasına aldım. Gözlerimin önünden renkler uçuşuyor, kulaklarım uğulduyordu. Viola giyinip yanıma geldiği zaman ben daha oturduğum yerden kımıldamamıştım. Başımı kaldırdım, yüzüne baktım. Sapsarı idi.

— Hastasın, Trevor, dedi. Çok üzüldüm.

Gözlerimi onun tasalı, güzel gözlerinden kaçırarak:

— Bir şeyim yok, biraz fazla çalıştım da ondan, dedim. Bu akşamı bana ayırır mısın? Çıkarız, bir yere yemeğe, oradan da tiyatroya gideriz. Seni evden beklerler mi?

— Telgraf çekersem beklemezler. Seninle beraber olmak beni memnun eder. Biraz daha iyice misin?

— Benim olmazsan, evlenmezsek, hiçbir zaman iyi olamıyacağım. Bana karşı niçin bu kadar insafsızsın?

Viola'nın yüzü önce kıpkırmızı oldu, sonra sapsarı kesildi:

— Sana karşı mı insafsız? Buna imkân var mı?

— Peki, bırakalım bunu, artık. Tablo işi mahvoldu. Artık çalışamıyacağım. Çıkalım, yemeğe gidelim.

Viola sustu, fakat şövale üzerinde duran yarım kalmış tabloya bakışındaki füturu gördüm. Sessiz sedasız, şapkasını giydi, çıktık. Lokantada, ısmarladığımız yemeğe hemen hemen el sürmedik. Hiç kımıldamadan oturuyor, dolu kalan tabaklarımızın üzerinden bakışıyorduk. Uzun süren bir sükûttan sonra Viola:

— Yani tabloyu bitiremiyeceğim mi demek istedin? diye sordu.

— Bitirebileceğimi sanmıyorum, dedim. Öyle bir noktaya ulaşmış bulunuyorum ki tablodan da, senden de uzaklaşmam lâzım.

— Ama tabloyu yarıda bırakmak yazık olur.

— Çıldırmaktan daha iyidir. Şampanya içelim. Belki iştahımız biraz açılır.

Viola kabul etti, şarap biraz iyi geldi. Yemeğimizin bir kısmını yemeğe muvaffak olduk. Sonra bir araba bulduk, tiyatroya gittik. Yan yana oturduğumuz için, karanlık bir sokaktan geçerken, ona doğru eğildim:

— Bu sabah evlenmiş olsaydık, tiyatrodan sonra atelyeye giderdik, tabloyu bitirebilirdim.

Viola ürperdi, başını öteye çevirdi, camdan dışarıya baktı.

Tiyatrodan sonra, sokağa çıkmadan evvel:

— Vakit henüz erken, dedim. Bir yere gidip bir gece yemeği yiyelim. Sen çok az bir şey yiyebildin.

Onu bir saat daha yanımda alıkoyabilmek için çare arıyordum. Viola'yı o akşam bırakırsam ruhumu ve vücudumu paralıyan mengene kadar korkunç tazyike tahammül edemiyecektim. Viola, birdenbire bana şu suali sordu:

— Sonra, seninle beraber atelyeye geleyim mi?

Kalbim şiddetle çarparak ona döndüm. Yüzü sapsarı, gözleri alabildiğine açıktı.

Kalabalıktan sıyrılmış, şimdi sokaktaydık. Güzel bir geceydi. Boş bir araba aradık. Güç nefes alıyordum. Kalbim çatlıyacak gibiydi. Viola'nın fikri

neydi? Önümüzdeki dakikalar zarfında ne kararlar verilecekti? Beynim dönüyordu, zihnim karmakarışıktı. Sakinmişim gibi görünerek:

— Yemek yemeğe, oradan da atelyeye gitmeğe vaktimiz kâfi gelmez, dedim.

Viola:

— Yemek yemeğe niyetim yok... dedi.

Bu söz, içimi büyük bir sevinç dalgasiyle doldurdu. O sırada, oradan boş bir araba geçiyordu. Durdurdum, Viola'yı bindirdim, yanına atladım. Şiddeti işkencenin şiddetine yakın bir sevinç duyuyordum. Arabacıya:

— Westburne Street, iki numara! diye bağırdım.

■

Atelyemin camekânı önünde duruyor, dışarıyı dalgın dalgın seyrediyordum.

Olan olmuştu. Viola benimle evlenmeyi kesin olarak reddetmişti. Hâdiselerin zoru ile de, mukadder âkıbet gerçekleşmişti. Tablo, bizi birbirimize yaklaştırdıktan sonra, biribirimize bağlamıştı. Viola'dan ayrılmak eseri feda etmek olacaktı. Aynı zamanda, Viola'nın bu tablodan duyduğu saadeti de mahvetmiş olacaktım. Tablonun bize zorla yüklediği mahremiyetten sıyrılamazdım. Buna tahammül edebilmek için, Viola'ya sahib olmam lâzımdı. Viola bunu anlamış, eserim için bana güzelliğini verdiği gibi şimdi de kendini vermişti. Iyice seziyordum. Israrlarıma boyun eğişi ne kendi zevki, ne kendi iptilâsı yüzündendi, sırf benim hatırım içindi.

Şimdi bir projemiz vardı. Bir hafta sonu şehirden ayrılmak, bir yerlere gitmek kararında idik.

Atelyedeki kısa buluşmalarımız ne kadar zevkli olursa olsun, bizi tatmin edemiyordu. Daha derin bir mahremiyete, bir müşterek yaşamaya ihtiyacımız vardı.

Baş başa verdik, şehir dolaylarında geçireceğimiz dört günün programını, teferruatiyle hazırladık.

Viola'yı Charing Cross garında bulacaktım. Öğleden sonraki bir trenle Kent Bölgesine gidecektik. Viola orada, romantik, çok şirin bir kasaba bildiğini söylüyordu. Ben önce, bir mektupla veya bir telgrafla, otelde bir daire tutmayı düşünmüştüm. Fakat Viola, kasabaya vardığımız zaman, aradığını bulacağına emindi. Yuvamızı kendi seçmek istiyordu.

Valizimi hazırladım, saat ikiyi çeyrek geçe, bir arabaya atladım, gara gittim. Viola da, hemen hemen benimle aynı zamanda geldi.

Eşyamızı, indiğimiz garda bıraktık, karşımıza ilk çıkan kır yoluna daldık. Kasaba garın etrafını kuşatıyordu. Fakat Viola orada kalmak istemedi:

— Icabederse geliriz, dedi, ama ben kasabadan uzakta müsait bir yer bulacağıma eminim. Bir oberj, yahut bir köşk filân...

Eşsiz parlaklıkta bir ikindi ışığı içinde, yolumuza devam ettik. Her taraf yemiş ağaçlariyle dolu idi. Viola birdenbire:

— Işte ideal bir yer! diye haykırdı.

Onun baktığı tarafa baktım. Yeşil bir çitin arkasında, yolumuzun kenarında, kiraz ağaçlarının arkasında kırmızı bir dam gördüm.

— Peki ama, misafir kabul ettiklerini nereden biliyorsun, dedim?

— Daha bilmiyorum, ama öğreneceğim.

Görünüşte mahremiyeti olan bu hususi ikametgâhın kapısını itti, içeri girdi. Peşinden yürüdüm. Acaba bizi nasıl karşılıyacaklar diye yüreğim titriyordu. Viola, böbürlenerek:

— Erkekler cesaretsiz olurlar, dedi.

Kapıyı çaldı. Biraz sonra kapıyı güler yüzlü bir kadın açtı.

— Bir daire mi istiyorsunuz? diye sordu. Evet, matmazel, bir salonumla iki odam var, görmek ister misiniz?

Yeni muşamba kokan dar bir koridordan geçerek oldukça geniş bir odaya girdik. Dışarıdan gördüğümüz pencerelerden biri bu odanındı.

Viola, odayı çepeçevre gözden geçirdikten sonra:

— Muvafık, dedi. Yatak odaları nerede? Şimdilik yalnız bir salonla bir yatak odası istiyoruz.

— Peki bayan, salon bu odanın üstündedir. Pazartesiden itibaren kiralanacak. Bir kat daha üstte çifte bir oda var, onları da göstereyim.

Viola:

— Görelim, dedi.

Üst kata çıktık.

Sonu gelmez bir merdiven bizi, büyük, fakat tavanı çatı katı tavanına benziyen bir odaya götürdü. Pencereler küçüktü, bir kiraz ağacının dalları, hemen hemen bu pencereye değiyordu.

Viola sordu:

— Bu iki odaya ne istiyorsunuz?

Kadın ellerini birbirine sürttü:

— Günde bir Lui altını, bayan.

Viola'nın yüzünde, çabucak gelip geçen bir hayret ifadesi gördüm:

— Çok pahalı, dedi.

— Sebebi var, efendim. Geçen yaz, bir artist burada kiracı kaldı. Giderken bana «Bayan Jevons, bu iki oda için ne kadar kira isteseniz gene az, dedi. Yalnız bu pencereden görülen manzara, bir de şu kiraz ağacı, altın değerindedir».

O bunları söylerken biz pencereden bakıyorduk. Manzara gerçekten de harikulâde idi. Bir taraftan bir yasemin şelâlesi dökülüyor, kiraz ağacının beyaz çiçekleri, masmavi göğü yer yer dolduruyordu... Aşağıda; leylâk yığınlariyle, oradan oraya uçuşan ardıç kuşlariyle dolu bahçe gözüküyordu. Karşıda, kıvrıla kıvrıla uzaklaşan köy yolu, ufuktaki tepeciklerin mavimtırak lığına doğru dalıyordu.

Viola gülümsiyerek:

— Kiraz ağacının hatırı için bu odayı tutacağız, dedi, eşyalarımızı lûtfen aldırın. Bir de çay istiyoruz.

Kadın çıkıp gitti. Etrafıma bakındım. Bütün damarlarımı derin bir haz dalgası dolduruyor, vücudumun her tarafına yayılıyordu. Viola ile ilk defa olarak, paylaşacağımız bir oda içinde bulunuyordum. Dünyada hiçbir mahremiyet, hiçbir sahiplik şekli bununla kıyas edilemezdi. Viola bodur bir iskemle aldı, pencerenin önüne oturdu. Ben de yanına diz çöktüm:

— Sevgilim, dedim, burada benimle beraber bulunduğun için memnun musun?

— Memnun da ne demek? Harikulâde mesudum. Öyle sanıyorum ki ne olursa olsun, şu andaki saadetimden daha ileri si asla bulunamaz.

Kolunu boynuma doladı, düşünceli bir tavırla devam etti:

— Bu lâhûti saadeti, bir kadın, hangi sebeple olursa olsun nasıl feda edebilir? Bir kadının para için, yahut mevki için, sevmediği bir erkeğe varması inanılacak şey değildir.

— Bazı kadınlar var, aşka ehemmiyet vermezler, zannediyorum... dedim.

— Hakikaten olacak şey değil bu.

O sırada bir hizmetçi kadın valizlerimizi getirdi. O gittikten sonra biz, yan yana, pencereye yaslandık. Ikindi güneşi turunculaşıyor, dağların mavisi mora dönüyordu. Yol kenarındaki top ağaçlarda yaprak kıpırdamıyordu.

(Devamı gelecek sayıda)

Kadın olmak fevkalâde bir şey...

Bu güzel hissi birçok defalar tatmışınızdır.

Bazen yeni, sevimli bir elbise giydiğinizde daha hafif yürür kendinizi daha genç, daha güzel, daha mes'ut hissedersiniz. Sanki binlerce göz sizi hayranlıkla takip ediyor...

Güzellik müstahzarları için de bu böyledir. Onları kullanırken, hissettiğiniz kadar genç, inandığınız kadar güzel ve cazipsiniz.

Tatbikatı okadar kolay ki...

Günde birkaç dakika PONDS FOUNDATION kremi ile ihtimam cildinize kâfi gelir.

Bu yarı yağlı Gündüz Kremi cildinizin bütün gün boyunca taze kalması için ihtiyacı olan besleyici yağları ve nemi temin eder, üstelik makiyajınız için ideal bir zemin hazırlar, cildinize çiçek tazeliği bahşeder.

POND'S F
FOUNDATION CREAM

Dünyanın en güzel kadınları POND'S kullanır.

Tatilinizi Memleketin Neresinde Geçirebilirsiniz: 4

KARASU

RÖPORTAJ: T. E. — FOTOĞRAFLAR: NECDET İŞLER

KARASU PLÂJI — Kasabadan, kuzeye doğru inen 1800 metrelik asfalt bir yol sizi, kara ile deniz arasında kalan emsalsiz bir plâja götürür. İnsanın avucundan su gibi akıp giden incelikte bir kum kilometrelerce uzar. Başlıca çadırlı kamp yeri burasıdır. Ayrıca büyük bir gazinosu (fotoğrafta), plâj evleri, kum içinden çıkan sertlik derecesi çok düşük, soğuk bir içme suyu, dans pisti vardır. 32 kiloluk karpuz yetişen kum bostanları, sahilin batısında, Sakarya ağzına doğru uzar.

KAVŞAK NOKTASI — Batı kesiminde, sahili takiben giden 4 km. lik bir yoldan, ünlü Sakarya Nehrinin, Karadeniz'e döküldüğü yerdeki Yenimahalle'ye varılır. Meşhur mersin balığının siyah hevyarı burada çıkar. Halkı balıkçı ve gemicidir.

SAKARYA KIYILARINDA — Evvelce Karasu ile Adapazarı arasında yol olmadığı için irtibatı Sakarya Nehri sağlarmış. Bugün bu su yolu terkedilmiş. Fakat nehrin iki kıyısında evler, fındık bahçeleri ve harikulâde bir orman manzarası var...

BURAYA niçin Karasu demişler, bilinmez!... Aslında burası «Yeşilsu» olmalıydı. Çünkü Karasu'ya yeşil öylesine hâkim. Yeşil'in her çeşidi biteviye kuşatmış burayı... Akasya, telli kavak yeşili, çam yeşili, kayın yeşili, yosun yeşili, fındık ve eğreltiotu yeşili, sonra alabildiğine bir de su yeşili...

Karasu'ya ancak Adapazarından gidilebilir. İstanbuldan, Adapazarı 146 km. dir.

Trenle gitmek istiyenler, Haydarpaşa 36 20 63 ten hareket saat ve bilet fiyatlarını öğrenebilirler. Otobüsle gidecekler ise, Kadıköy, İskele meydanından saat başı kalkan Gülhan, Varan otobüsleri ile her zaman için harekete hazır bir taksi veya dolmuş bulabilir. Otobüslerde adam başına 5 lira nakil ücreti alınır. Oldukça rahat bir yolculuktan sonra Adapazarında inildiği zaman, doğruca Unkapanı meydanına gitmek gerekir. Burada, Karasu yolcuları için her saat başında otobüs vardır. Tek saatlerde Ekspres, çift saatlerde Şirin Sakarya otobüsleri hareket eder. 51 km. lik yer yer stablize, asfalt ve asfalttan bozma, fakat oldukça bakımlı bir yol 2 saat içinde sizi Adapazarından Karasu İlçesine götürür. Otobüslerde bilet 3 liradır. Dolmuş veya taksilerde 4, dönüşlerde 2,5 lira ödersiniz.

Karasu'nun 4 km. kuzey doğusunda, deniz kıyısından tabiî bir kum barajı ile ayrılan Karasu Gölü, Sarıcaali ormanının içlerine doğru yer yer adacıklar yaparak uzanır. Bu gölde 2,5 - 5 kilo ağırlığında çeşitli balıkları olta ile avlamak mümkündür. Mevsimine göre palaz, çulluk, ördek avı bakımından bu havali zengindir. Bilhassa Kuyumcullu Köyünün 750 gram gelen şeftalileri, fındığı, karpuzu meşhurdur.

İlçenin kuzeybatı kesiminde ise Sakarya Nehri, Karadenize dökülür. 4 km. lik bir sahil yolu, kasaba içinden her zaman kiralamanız mümkün olan bir Jeep'le sizi oraya götürür. Nehrin, tam denize döküldüğü yerde Yenimahalle diye küçük, şirin bir köy teşekkül etmiştir. Halkı çok misafir sever. Balıkçılıkla geçinir. İsterseniz buradan, bir motor kiralıyarak Sakarya'nın cennet gibi kıyılarını taraya taraya nehrin içine doğru birkaç saatlik gezinti yapabilirsiniz. Ancak kartpostallarda veya tablolarda görülecek bir kır ve orman manzarası seyredersiniz.

PLÂJ: Boyu 9 km., kumu ince mi, ince. Sıcak mı, sıcak. Yatalak gelen romatizmalıların, buradan yürüyerek gittikleri çok görülmüştür. Kum üstelik öyle yaratıcı ki, ekilen bir karpuz çekirdeğinden bu kum bostanlarında 15 - 32 kiloluk karpuz yetişiyor. Plâjın içinde 100 çadırlı bir kamp, yaz boyunca Turizm Derneği emrindedir. Kampın sıhhi içme suyu, elektriği, duş yeri, dans pisti vardır. Bu mevsim daimî bir câz getirilmesi de muhtemel.

OTELLER: İlçenin 9 a yakın oteli var. Bunlardan Ankara, Konak (lokantalı), Emniyet, Yeşilpark, Çiçek 1. sınıf. Diğer Plâj, Karadeniz, Şirin otelleri 2. sınıftır. Otellerde tek yatak 5, çift yatak 4 liradır; üç veya daha fazla yataklı odalarda yatak başına 3.5 lira alınır.

LOKANTALAR: Ankara ve Konak otelleri kahvaltı verir. Konak otelinin açık ve kapalı lokantası vardır. Ayrıca ilçe içinde İmren, Merkez, Park lokantalarına itimatla gidilebilir. Bu lokantalarda çeşitli ıskara, tava balıkları ile sebze yemeklerinden istediğinizi bulabilirsiniz. 3 - 4 liraya doyarsınız.

Karasu'dan Notlar

● İstanbul gazeteleri en geç saat 10'da gelir ● Umumi kütüphanesi yok ● Üyesi çok bir avcılar cemiyeti var. Kış aylarında da çulluk, ördek, tavşan, bıldırcın avı yapılır ● İki doktoru, bir eczanesi, bir dispanseri var ● Tarihî yerleri ve müzesi yok ● Bir sineması var ● Plâj ve kasaba içinde şortla dolaşabilirsiniz ● Hırsızlık ve tecavüz olaylarına hiç raslanmaz ● Karasu için bilgi ve kolaylık: Turizm Derneği, telefon 41, Karasu. Osman Karaosmanoğlu, Turizm Başkanı, Karasu.

TATLI VE TUZLU — Karasu'nun 4 km. doğusundaki göl, denizden 10 metrelik bir kum barajı ile ayrılır. Fotoğrafta göl ile bir plâj evini görüyorsunuz.

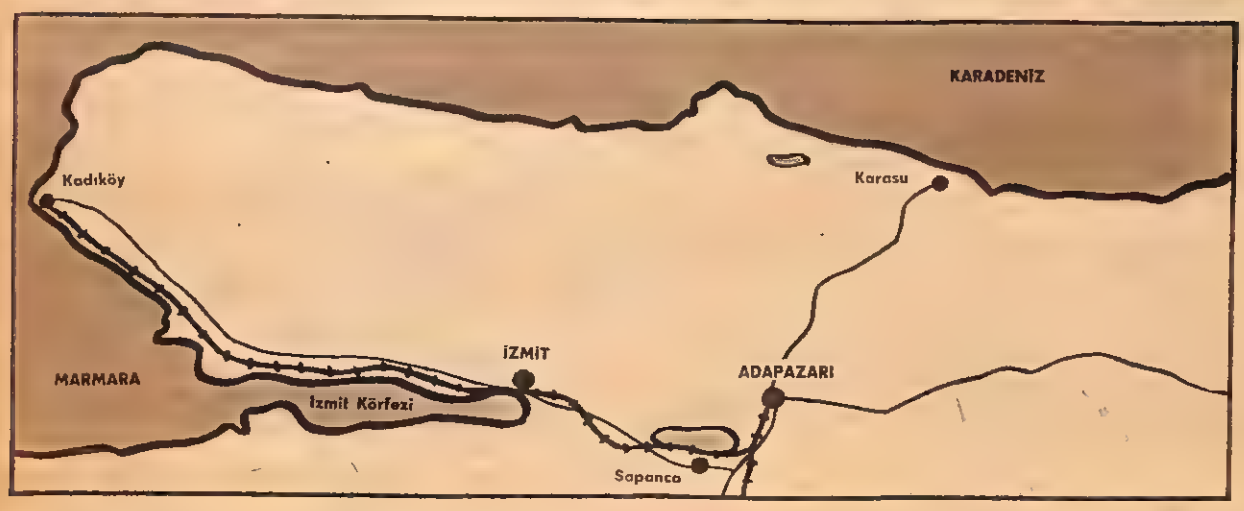

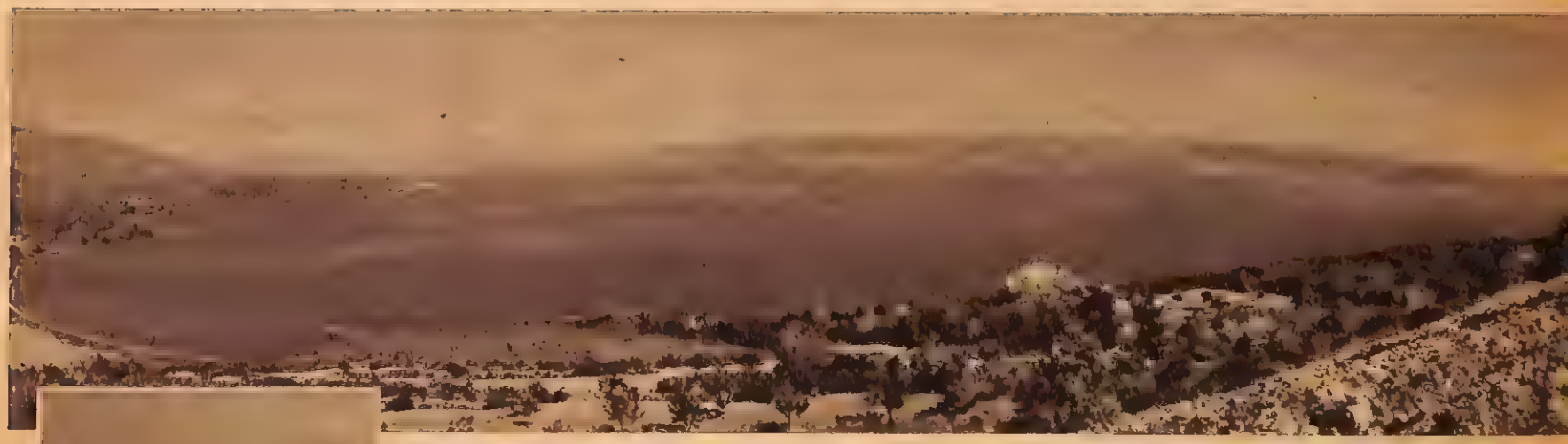

BÜYÜK OTEL — Sapanca Gölünün kıyısında, Vakıfların 3 milyon lira sarfiyle yaptırdığı bu çok modern otel ancak eylül sonunda servise girebilecek. 34 odası, 64 yatağı, ayrıca kaloriferi bulunan bu otele yaz, kış gidilebilecek.

KÜÇÜK OTEL — Fotoğrafını gördüğünüz kıyı otellerinden biridir. 10 yataklıdır, altında lokantası vardır. Yataklar 6 - 7 liradır. Otelin sağ ve solundaki ağaçlıklı kumsallar mükemmel birer kamp yeridir. Bir çadırın fiyatı 1,5 - 2 lira arasındadır.

SAPANCA GÖLÜ

İstanbul - Ankara demir ve kara yolu Sapanca'yı boydan boya, iki düz dilim halinde keser. Her sabah Kadıköy rıhtımı üzerinden 7.30 da kalkan Gülhan, Varan otobüsleri, akşamın 18 ine kadar her saat başında İzmit, Sapanca, Adapazarı istikametinde hareket ederler. Haydarpaşa'dan kalkan trenlerin hemen hepsi Sapanca'da durur. 3. mevki gidiş - geliş bilet ücreti 690, ekspreslerde 820 kuruştur. Tren saatleri için telefon: Haydarpaşa 36 20 63.

SAPANCA GÖLÜ: Çevresinde her çeşit su sporları, kamp, pikuik yapmak, yaz - kış dinlenmek için tabiî güzellikleri en uygun gelen bir yerdir. 42.24 km. kare yüzölçümünde, denizden 30 metre yükseklikte bir tatlı su gölüdür. En derin yeri gölün ortalarında 50 - 60 metre arasıdır.

Gölde her mevsim balık avı serbesttir. 23 çeşit balığa raslanır 10 - 20 kiloluk yayın, turna, oklama, sazan oltaya gelir. Gölde, saati 3 liradan kiralanan 20 - 25 kayık ve pazarlığa bağlı motorlu sandal bulunur. Bayanlar kasaba ve göl kıyısında şortla dolaşabilir.

Sapanca için bilgi ve kolaylık: Turizm Derneği telefon (6 - 7) Sapanca. Tahsin Karacabey, Kontuvartürk Turizm Şirketi, Sirkeci - İstanbul, telefon: 36 37 09.

KAMP YERİ: Gölün güney kıyıları boydan boya ince kumluktur. Bilhassa sık ağaçlar arasında birçok kamp yeri bulmak mümkündür Sapanca Turizm Derneği, çadır fiyatları için henüz kesin bir rakam bildirmemişse de, her çadırın günlük kirasını 2 liradan aşağı indirmeyi tasarlıyor

LOKANTALARI: Kasabanın 2 birinci, 6 ikinci sınıf lokantası var. Bir kimse 3 - 4 lira ile mükemmel doyabilir. Kıyıda elektrikle aydınlanmış 1 gazinosu, 4 çayevi şimdiden faaliyete geçmiştir

Yaz aylarında, saat 14 ten sonra gölden, şehrin güneyindeki dağları doğru hafif bir poyraz; geceleri de, saat 20 den sonra dağlardan, göle doğru serin bir meltem eser. Göl çevresinde [illegible] 20 - 25 derecedir.

Orhan Günşiray

Türk sinemasının maceraperest adamı Orhan Günşiray'ın evlilik hayatı da maceralıdır. Dört defa yıldırım nikâhiyle evlenmiş, dört karısından boşanmak için, ömrünün altı yılını mahkemelerde geçirmiştir. Şimdi son karısından ayrılmak için gene mahkemeye düşmüştür.

RÖPORTAJ : ORHAN TAHSİN
FOTOĞRAF : EROL DERNEK

BEKÂRLIĞIN ŞEREFİNE — Orhan Günşiray, dostları Nevzat Pesen ve Neriman Köksal'la kadeh kaldırıyor... Bu, dostluğun mu, bekârlığın mı şerefine?...

PROJEKTÖRÜN yuvarlak ışığı, smokinli bir adamı, sahnenin kenarından ortasına kadar takibetti. Uzun boylu, smokinli adam sahnenin ortasına gelince, durdu:

— Kendimi tanıtayım, dedi. Ben, Dolandırıcılar Şahı Mahir Hüdai Eğilmez... Biraz sonra maceramı, beyaz perdede göreceksiniz!... Teşrifinizden dolayı teşekkürlerimi sunarım.

Salonda, binlerce el smokinli adamı alkışlarken, o sahnenin kenarına yürüdü. Projektörün yuvarlak ışığı hâlâ üzerindeydi. Bu sırada, ön sıradan bir ses duyuldu:

— Yoksa, niyetin bizi de mi dolandırmak?...

Smokinli adam, geri döndü. Ellerini iki yana açarak:

— Verdiğiniz iki lira bilet ücretinin, yüzde 20 sini belediye, yüzde 40 ını sinema alıyor. Bana da yüzde 40 ı düşüyor... Bu da 80 kuruşu geçmez!... 80 kuruş için bir adamı dolandırmak, koca bir dolandırıcılar şahına yakışır mı?... Söyleyin Allahaşkınıza!...

Alkışlar, kahkahaların arasında eridi. Smokinli adam sahnenin kenarından aşağıya indi. Salonun ortasına yürüdü. Bir koltuğa oturdu. Projektörün yuvarlak ışığı da birden söndü. Sahnedeki beyaz perdede siyah - beyaz oyunları başladı. Önce, boydan boya bir yazı göründü: «Dolandırıcılar Şahı». Onu, üç satırlık bir yazı takibetti:

«Donlandırıcılar Şahı
Mahir Hüdai Eğilmez rolünde
ORHAN GÜNŞİRAY!...»

Filim başlamıştı. Dolandırıcılığı sanat edinmiş bir insanın hikâyesiydi bu. Mahir Hüdai bir futbolcü oluyor, bir mütaahhit oluyor, sözün kısası her kimliğe bürünerek milleti dolandırıyordu. Orhan Günşiray, bu tipi öyle başarılı canlandırıyordu ki... Onu, kırk yıllık dolandırıcı sanırdınız. Oysa, Orhan Günşiray daha 34 yaşındaydı. Üç yıl Beyoğluspor'un (A) takımında santrfor olarak futbol oynamıştı. Sonra işi mütaahhitliğe dökmüştü. Anadolu'nun 40 ilçesine yapılan çeşmede, onun eli vardı. Ayrıca, bir hastane ile bir sanat okulu inşaatının da mütaahhitliğini yapmıştı. Sonra, mütaahhitliği bırakmış, filim yıldızı olmuştu. «Donlandırıcılar Şahı» filmindeki başarısını, hayat hikâyesine bağlamak gerekti. 10 yıllık hayatına karışan insanların komik hikâyesi, bu filmin senaryosuna işlenmişti.

Orhan Günşiray'ın ilk filmi «Lejyon Dönüşü» ydü. Arkadaşlarından Hasan Kazankaya «Medy» adlı bir roman yazmıştı. Bu romanın çok güzel bir senaryo olacağı Kazankaya'ya söylenmişti. O güne kadar, Emlâk Komisyonculuğu ile uğraşan Kazankaya, «nasıl olsa, senaryo hazır» diyerek bir filim şirketi kurmuştu. Sonra da Fikret Hakan, Belgin Doruk, Pervin Par ile anlaşmıştı. Filimdeki ikinci erkek rolüne adam bulunamamıştı. Kazankaya'nın aklına, Büyükadalı arkadaşı Orhan Günşiray gelmişti. Adalı kızların ruyalarına giren yakışıklı Orhan'ı yarım saatte kandırmıştı. Bu arada, «Medy» adını da değiştirmiş, «Lejyon Dönüşü» yapmıştı.

Günşiray üç yılda 19 filimde oynamıştı. İlk filimlerinde, aldatılan zavallı koca rollerine çıkıyordu. Sonra polis hafiyesi, dolandırıcı, gazeteci oldu. Filimlerinin bir numaralı seyircisi, çok sevdiği annesiydi. Bir filmi, 28 inci defa Eyüp'te oynasa, annesi üşenmeden Eyüp yollarına düşer, sonra gelir, oğluna halkın filim konusundaki düşüncesini söylerdi. Annesine göre, oğlunun en çok tutulan filmi «Dolandırıcılar Şahı» ydı. Filmin mütaahhitlerle ilgili bölümü ise alkış rekorunu kırmıştı. Günşiray:

— Doğrudur, diyor, mütaahhitlik günlerimde adım hırsıza, dolandırıcıya çıkmıştı. Bir ilçeye beş çeşme yapardım. Su işi bu. Borusu var, kazı işi var. Ama gel de bunu köylüye anlat!... O, toprak üstündeki her çeşmeyi on bin liradan hesaplar, beş çeşme 50 bin liraya çıkar, der. Benim aldığım, 250 bin lirayı çok bulur. Oysa, çeşme işlerinde kazancım bir gün bile yüzde 10 u aşmadı. Şimdi çok şükür, filim işine girdik de, yüzdeyi 40 a çıkardık.

BEKÂRLIK SULTANLIKTIR

ORHAN Günşiray'ın [illegible] «medeni hal» hanesine bir çizgi daha çekilmek üzere... Dördüncü eşinden ayrılmak için mahkemeye başvurdu. Dört eşiyle de yıldırım nikâhiyle evlenen Günşiray; «Evlenmek için dört gün uğraştım. Ama ayrılmak daha zor... Meselâ, 10 gün oturduğum üçüncü eşimden ayrılmak için, tam 4 yıl uğraştım» diyor. İlk eşi, bir ortaokul öğrencisiymiş. 6 ay sonra ayrılmış. Genç kadın şimdi Üniversitenin son sınıfında... Dördüncü eşiyle, 1.5 yıl evli kalmış, 2 defa dansetmiş. İkisi de düğün gecesi... Günşiray'a eşleriyle ilgili iki soru soruyoruz:

— Eşlerinizden hangisini beğenirsiniz?...

— Dördünün de birer huyunu... İlki, evlenmekle bir hata işlediğimizi anlamıştı. İkincisi, sözlerime önceleri yüzde yüz inanırdı. Yüzde bire inince ayrıldık. Üçüncüsü, evde çok iyiydi. Dördüncüsü de dışarıda...

— Eşlerinizin söyleyip de hâlâ unutmadığınız birer cümlesi var mı?...

— Dördünün sözlerini toplarsak, ancak bir cümle eder. Birincisi susmuştu. İkincisi «İyi bir ev erkeğisin», üçüncüsü «Çapkınsın», dördüncüsü ise «Her şeyi biliyor, ama yine de seni seviyorum» demişti.

ORHAN GÜNŞİRAY

Don Jaime, Vittorio de Sica'nın çevirdiği «Son Hüküm» isimli filimde, gayet gülünç ve bayağı bir tip canlandırıyor. Resimde Fabiola'nın ağabeysini Mélina Mercouri ile filmin ilgi çekici bir sahnesinde görüyorsunuz.

Belçika Kıralının kayınbiraderi sıfatını kendine reklâm yaparak aile hikâyelerini satan, şarkılar besteliyen kıraliçenin ağabeysi Don Jaime'nin şimdi de filim çevirmeğe başlaması, üstelik kadın kıyafeti ile aşağılık roller oynaması, Belçika Saray çevrelerini iyiden iyiye çileden çıkardı.

Her gün ağabeysinin yeni bir marifeti ile karşılaşan Kraliçe Fabiola...

Ağabeysi Fabiola'yı Utandırıyor

Kadın gibi giyinmeğe meraklı sefir rolünde Don Jaime, çıplak ayaklı Mélina ile büyük bir otelin arka koridorunda dansetme sahnesini hazırlıyor.

BELÇIKA Kraliçesi Fabiola'nın bir ağabeysi olduğunu dünya dedikodu çevrelerinde hemen öğrenmiyen kalmadı. Aynı asîl ailenin bir ferdi olan Don Jaime de Mora y Aragon isimli bu genç adam, keyfinin bildiği şekilde hareket etmekten bir türlü vazgeçemiyor. Öteden beri onun tuttuğu yol ailesinin asaletine uygun düşmemektedir. Kızkardeşinin Belçika Kıralı ile evlenmesinden sonra, bu hâdiseyi bir kazanç vesilesi haline getiren Don Jaime, ailelerinin hayatına, kızkardeşinin hususiyetlerine ait hikâyeleri para mukabili satmıştır. Fabiola, ağabeysinin lâfını bile etmek istemiyor. 36 yaşında olan Don Jaime, kardeşinin gelin gittiği Saraya henüz ayağını basmamıştır. Fabiola bunun için bilhassa tedbir almış, Saray muhitinde küçük düşmemek için, ağabeysinin Saraya yaklaşmasına meydan vermemiştir. Düğün sırasında Don Jaime bir ara düğüne gitmeğe yeltenmişse de, Madrid hava alanında elinden pasaportu alınarak seyahatine mâni olunmuştur. Tabiî bunları tertipliyen Fabiola'dır. Düğünden bir müddet sonra Jaime'nin gece kulübünde Fabiola hakkında lâkırdı eden bir adama yumruk attığı, arkasından da «Bak, Belçika Kraliçesi uğruna kanını akıtmış oldun, aslında bu hiç de lâyık olmadığın bir şereftir» diye alay ettiği rivayet edilmektedir. Her ne kadar Don Jaime bu olayı yalanlıyorsa da, bu maceracı adamın, kızkardeşinin şerefini koruyor rolünde, buna benzer hâdiseler yaratmak için vesile arıyacağı tahmin edilebilir. Don Jaime çok genç yaştan beri ailenin başa çıkamadığı haşarı bir insandı. Haylazlığını önlemek için onu bir tarihte bir çiftliğe sürgüne bile göndermişlerdi. Ama o orada da rahat durmadı. El altından babasına ait kıymetli güreş boğalarını satıp, kendine kumar ve sefahat parası temin etti. Ama, bu olayı da inkâr ediyor. İnkâr etmediği tek şey, bir zamanlar Meksika'da bir yıldız namzedi ile evlendiği, az zaman sonra kadını yüz üstü bırakarak kaçtığı, bir daha da yüzünü görmediğidir. Doğru dürüst bir mesleği de yoktur. Küçük yaştan piyano dersi aldığı için, piyano çalmasını bilir. Caz şarkıları ve güfteleri yapar, bir - iki yerden geliri vardır, çok fazla köpek meraklısıdır. Bütün marifetleri bundan ibarettir. Gece kulüplerinde kendi şarkılarını çalmaktan da hoşlanır. Kadın arkadaşlarının ekserisi de pek sağlam ayakkabı olmıyan, şuh, gösterişli tiplerdir. Her gün başka bir iş tutan ve yeni bir rezalet çıkaran Jaime, son zamanda sinema artistliğine de kalkıştı. Bir yolunu bulup Vittorio de Sica'nın Roma'da çevirdiği bir filimde rol aldı. Konuya göre, Don Jaime burada zevkine düşkün bir hovarda sefir rolünü canlandırmaktadır. Filimde öyle sahneler vardır ki, Don Jaime burada kadın kıyafeti ile gardıropların üstüne çıkmakta, türlü eğlence âlemleri yapmakta, kısaca gayet gülünç ve aşağılık bir karakter canlandırmaktadır. Don Jaime'nin bu son faaliyeti Belçika Saray çevrelerini iyiden iyiye çileden çıkarmıştır. Düğünden sonra bestelemiş olduğu «Fabiola» ve «Kıraliyet Valsi» gibi şarkılarla Belçika Kıraliyet ailesinin iyice canını sıkmış olan Don Jaime'nin bu son filim aktörlüğü meselesi, bardağı taşıran bir damla olmak üzeredir. O zaman, Jaime'nin şarkıları Belçikada on binlerce adet satılmıştı. Tabiî bestecisine de iyi para getirdi. Arkasından Belçika Kıralının kayınbiraderi sıfatını reklâm gibi kullanarak barlarda piyanistlik etmesi, gece kulüplerinde atraksiyonlara çıkması Fabiola'yı zaten yeter derecede üzmüştü. Şimdi bir de sinema artistliğine başlayışı, hele böyle mizacına uygun bayağı bir rolü üzerine alışı, Fabiola ve Belçika Saray çevreleri için hoş görülmiyecek bir küstahlık gibi kabul edilmektedir. Don Jaime hiç oralarda değildir. O, aksine gazetecilerle Roma'da yaptığı bir görüşmede, artistliğe başlamak suretiyle; hayatında ilk defa olarak doğru dürüst bir işe giriştiğini, alnının teri ile para kazanacağını söylemiştir. Belçika Kıral ve Kıraliçesi şayet bu sıralarda Roma'ya resmî bir ziyaret yapmağa kalkışsalar, ne şekilde davranmayı düşündüğü sualine karşı Jaime, «Onlar burada kaldığı müddetçe ben de kendi kendimi sürgüne gönderirim» demiştir. Gazeteciler bu sürgün yerinin neresi olabileceğini sorunca, «Kapri Adası ne güne duruyor?» cevabını vermiştir.

Hayat yeni sinema romanını takdim eder:

KELEPÇELİ ÂŞIK

Başlıca kişiler:

GRACE KELLY

CARY GRANT

RİVİERA'NIN GÜZEL ŞEHRİ CANNES'DA BİRBİRİ PEŞİNDEN HIRSIZLIKLAR ÇOĞALDIĞI SIRADA, ŞEHRİN EMNİYET ÂMİRLERİNDEN KOMİSER LEPIC'İN AKLINA JOHN ROBIE GELİRDİ. NETEKİM. SON DEFA OTELLERDE PEŞİ PEŞİNE VUKUA GELEN HIRSIZLIKLAR DA LEPIC'E AYNI İSMİ HATIRLATTI. ROBIE BİR ZAMANLAR BATI AVRUPAYI BİRBİRİNE KATMIŞ, HEMEN BÜTÜN AVRUPA MEMLEKETLERİNDE POLİSİN KAYDINA GEÇMİŞ, MÜTHİŞ BİR HIRSIZDI. FAKAT SON BİRKAÇ YIL ZARFINDA HİÇBİR ŞEY YAPMAMIŞ, NAMUSLU BİR İNSAN GİBİ HAYAT SÜRMÜŞTÜ. USLANALI 15 YILI GEÇMİŞTİ AMA, EŞKÂLİ, FOTOĞRAFI POLİSİN DOSYALARINDA DURUYORDU...

POLİSE DERT ANLATMANIN GÜÇ OLDUĞUNU BİLEN ROBIE, SON OLAYLAR ÜZERİNE, HİÇ SUÇU OLMADIĞI HALDE, SELÂMETİ KAÇMAKTA BULMUŞTU. İNSANIN ADI ÇIKACAĞINA CANI ÇIKSIN, DERDİ. BU KAÇIŞTAN SONRA POLİS ONU YAKALAMAYA MUVAFFAK OLDU AMA, ROBIE BİR KERE DAHA KAÇMAYI BECERDİ. ESKİ ARKADAŞLARINDAN OLAN BERTANI'NİN LOKANTASINA GİTTİ. O SABAH ÇIKAN GAZETELER DE KENDİSİNDEN BAHSETMİŞLERDİ.

ROBIE, BERTANI'NİN LOKANTASINA SIĞINIRKEN POLİS İZİNİ KAYBETMİŞTİ.

— Merhaba Robie! Hayrola, burada ne arıyorsun?

— Herifler peşime takıldılar. Güç belâ kurtulabildim.

— Gene bir kabahatin yok tabii, değil mi?

— Biliyorsun, 15 yıldır hiçbir şey yapmadım.

BERTANI, ROBIE İLE ALMAN İŞGALİ SIRASINDA MUKAVEMET TEŞKİLÂTINDA BİRLİKTE ÇARPIŞMIŞTI. LOKANTASINDA ÇALIŞAN BÜTÜN İŞÇİLER DE ESKİ SABIKALILARDI. ROBIE İÇERİ GİRDİĞİ ZAMAN BU ADAMLARIN BAKIŞLARINDAKİ ŞÜPHEYİ GÖRÜNCE İSYAN ETTİ.

— Neden herkes kabahati bende bulur, bilmem. Bir hâdisede ilk hatıra gelen insan olmak zoruma gidiyor.

— Robie unutma, bir zamanlar bu adamların hepsi seninle aynı zindanlarda cezalarını çekiyorlardı, fakat harb ve esaret onlara namuslu olmayı öğretti. Artık eski hayata dönmeye hiç niyetleri yok.

— Bu defa da tevkif edilirsem hayatımın sonuna kadar hapis haneden çıkamam. Son günlerde olup biten hâdiselerle hiçbir ilgim bulunmadığını bilmelisiniz.

— Mümkündür. Suçsuz olabilirsin. Sana inanırım da. Fakat herkes benim gibi düşünmüyor.

— Mademki sözü buraya getirdin, ben de sana bir şey söyliyeyim mi? Bana kalırsa, hırsız senin adamlarından biri.

— Yanlışın var Robie. Adamlarım böyle işlere karışmıyorlar artık. Ayrıca şu hırsızlıkların, senin başvurduğun usullerle yapıldığını da inkâr edemezsin.

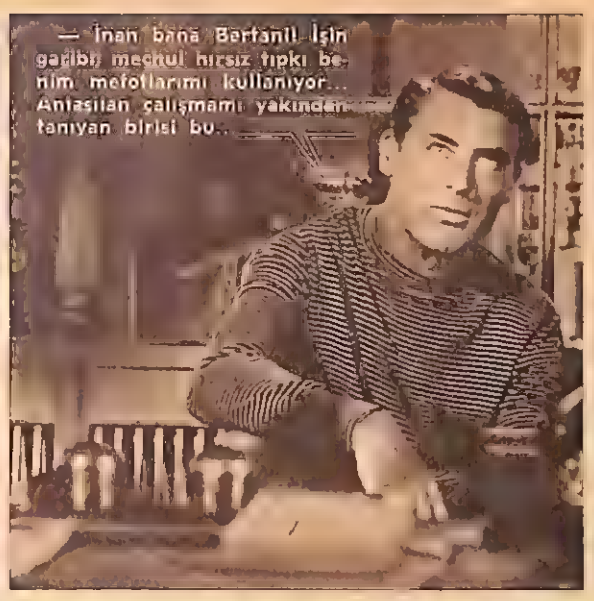
— İnan bana Bertani! İşin garibi, meçhul hırsız tıpkı benim metotlarımı kullanıyor... Anlaşılan çalışmamı yakından tanıyan birisi bu...

— Böyle şeylere nasıl, aklın eriyor, hayret ediyorum, doğrusu...

— Demek, sen de benden şüphe[illegible]niyorsun... Polis de hırsızı bamb[illegible]ka yerlerde arıyor... Zavallılara do[illegible]ru yolu göstermek lâzım...

— Söylediklerin doğru ise, hırsız çok geçmeden yakayı ele verir.

— Bertani yapılacak [illegible] taklid eden hırsızın pe[illegible]

— Bu işleri polise bırak sana sen.
— Merak etme, bu işin altından kalkacağım. Hem göreceksin, bu çaylağı elt çantanın içinde iken enseleyip polise teslim edeceğim...

— Zaman her şeyi gösterecek. Bu hırsız da benim kararımı terketmeden, ben onun peşine takılmalıyım... Onun bilmediği şeyleri öğrenmem lâzım.

— Yani işe kıymetli mücevherat sahibi olanları öğrenerek başlıyacaksın.

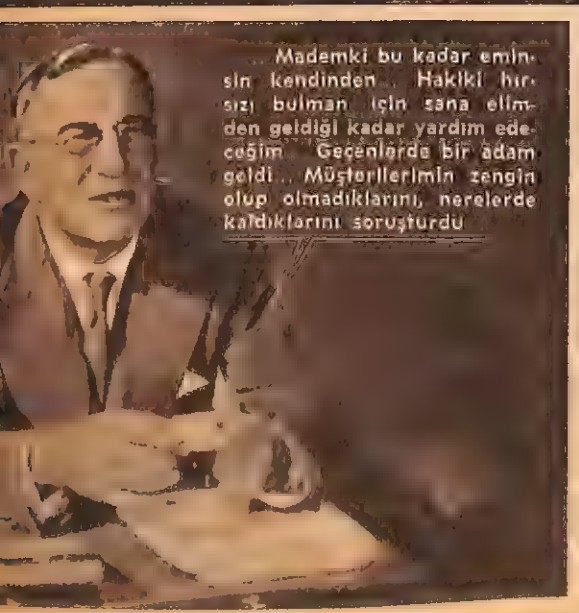
... Mademki bu kadar eminsin kendinden... Hakiki hırsızı bulman için sana elimden geldiği kadar yardım edeceğim. Geçenlerde bir adam geldi... Müşterilerimin zengin olup olmadıklarını, nerelerde kaldıklarını soruşturdu.

— Bu adamın hırsızlıklarla bir ilgisi var mıdır acaba?

BU ESNADA İÇERİ GİREN KASADAR KIZ KONUŞMALARINI KESTİ.
— Patron, komiser Lepic geldi. Görüşmek istiyor.

(Devamı gelecek sayıda)

Görünüşünüzü Nasıl Güzelleştirebilirsiniz ?

İsveçli yıldız Anita Ekberg mübalâğalı göğüsleriyle tanınmıştır.

Yıldız Jayne Mansfield'in göğsü de bütün İngiltere'de dillere destan olmuştur.

Erkekler arasında yapılan soruşturmalardan anlaşılıyor ki, bacaklardan sonra, kadınları güzel gösteren en önemli şey, göğüslerdir. Göğüs güzelliği, bütün kadınların üzerinde hassasiyetle durması gereken bir konudur.

GÖĞÜS güzelliği belki biraz Tanrı vergisidir. Ama bakım ve giyim onları güzelleştirmenize pekâlâ yardım edebilir. Giyimin yardımı düşünülürken, akla plâstik göğüsleri, telli sutyenleri getirmemek lâzımdır. Gerçi yerine göre bunlardan daima faydalanılmaktadır, ama bir asır evvelki kat kat jüponların, cendere gibi kordelelerin, kabarık eteklerin devri artık geçmiştir. Şimdi kadın güzelliği, tabiîlik nispeti ile değerlendiriliyor.

Kadın tabiatın yarattığı en güzel varlıklardandır. Bu güzelliği, mümkün olduğu kadar yalancı görünüşlerden uzak şekilde ortaya çıkarmak gerekir.

Kadınların en güzel taraflarının kendilerince nereleri olduğu sorulan bin erkek içinde, üç yüzü bacak, iki yüz ellisi göğüs, iki yüzü göz, diğerleri de el, kalça, saç gibi çeşitli cevaplar vermişlerdir. Bazı kadınlar kalın sesli erkeklerden hoşlanırlar. Çünkü kalın ses, adaleli kollar gibi erkeklik sembolü olarak kabul edilir. Aynı şekilde göğüs de kadınlığın bir hususiyeti, bir vasfı olarak karşılanmaktadır. Birçok erkekler güzel göğüslü hanımların daha sıcak bir kadın, daha iyi bir anne olacaklarına inanırlar. Gerçi bu inanç yersizdir, ama bu konularda hisler mantığa daima galebe çalar. Bununla beraber göğüs güzelliği mevzuu, içinde yaşanan toplulukların telâkkilerine bağlı olarak da değişir. İleri cemiyetlerde bile, neslin veya ırkın anatomik yapı değişikliklerinin bu işte tesirleri görülmektedir. Meselâ Amerikada erkekler daha çok büyük göğüslülere hayrandır. Amerikan, daha doğrusu Anglosakson kadınlarının pek büyük göğüslü olmayışının bunda rolü bulunabilir. Halbuki Lâtin ırkta, Doğuda, bilhassa Akdeniz çevresi memleketlerinde yaşıyan kadınlar bu bakımdan öbürlerine nispetle anatomik bir üstünlüğe sahiptirler. Şark erkeği de bu bakımdan göz alışkanlığına sahib olduğu için, mübalâğalı göğüslere karşı fazla ilgi göstermeyişini tabiî karşılamak lâzımdır. Bu sebeplerle, İngiltere'de bir Jayne Mansfield çıkıyor, kısa zamanda sırf göğüsleri yüzünden etrafına hayranlar topluyor. Bir Sophia Loren, Amerikayı aynı hususiyetlerle teshir ediyor. Roman kapaklarında, sinema afişlerinde göğüsleri kısmen gösteren resimler hiç eksik olmaz. Bütün bunlar, güzellik bahsinde göğsün ne büyük yeri olduğunu açıkça belirtmektedir.

Ancak unutmamak lâzım ki, mübalâğalı göğüsler birçok erkekleri kaçırır da... Yani, yalnız güzellik üzerinde ısrarla durulmağa lüzum yoktur. Bu bakımdan üzüntü duyan hanımlar, böyle şeylerin saadetlerine tesiri olamıyacağını akıllarından çıkarmasınlar. İşte iki misal: Bilhassa göğüs güzellikleriyle tanınmış iki ünlü sinema artisti; Brigitte Bardot ve Marilyn Monroe, evlilik hayatlarında bir türlü rahata ve huzura kavuşamamışlardır. Demek ki, sevilmenin ve mesud etmenin, beden yapısı ile fazla ilgisi yoktur. Bununla beraber göğüs güzelliği konusunda alınacak tedbirleri bilmek gerekir.

Gina göğüs güzelliğinin sembolüdür.

Akşamları yatmadan önce yumuşak bir fırça ile ve sabunlu ılık su yardımiyle göğüslerinizi, omuz altlarına kadar tahriş etmeden fırçalayın. Bu, hem masaj, hem jimnastik yerine geçer. Göğüslerin dik durmasında da hayli yardımı olur. Bu işi banyo süngeri ile de yapabilirsiniz. Bunun haricinde, daha doğrusu cildiniz fırça ile tahriş olmağa meyilli ise, gene akşamları yatarken yağsız bir kremle masaj yapın.

Güneş banyosu yapmak da faydalıdır. Kan devranı bu organlar üzerinde kuvvetlendikçe, onlar hem beslenir, hem tazeliğini muhafaza eder.

Giyim bakımından yapılacak şey, hususi sutyenler kullanmak, giyilen elbiseleri ona göre seçmektir. Ama her iki işte de anormal şekilde mübalâğaya kaçmaktan her zaman çekinin. Tabii güzellikler az da olsa, yapma güzelliklerden daha derin tesirler bırakır.

Karınız...

Nâdide bir çiçek gibi, bakım ve ihtimam ister. Göstereceğiniz alâka ve meşgûl olduğunuz nisbette... Saadetiniz artar.

Çamaşırlarınız da ihtimam ister. TURSİL kullanırsanız çamaşırlarınız yıpranmaz ve daha uzun ömürlü olur.

YTF

TURYAĞ FABRİKALARI MAMULÜ

A - 328 Reklâm Moran

DEHŞET PER

YAZAN: DENNIS WHEATLEY — ÇEVİREN:

NICHOLAS, dikkatle Horovska'nın yüzüne baktı:

— Senin ateşin yükseldi galiba, Fedora! Haydi, yürüyelim biraz.

— Hayır! Ateşim mateşim yükselmedi! Bilto için polise telefon etmiyeceğiz diyorum! Anladın mı?!...

— Peki, etmiyeceğiz, sevgilim.

— Ben senin sevgilin değilim! Bir daha bana öyle münasebetsiz şeyler söyleme!

Nicholas cevap vermedi. Yan gözle genç kadının yüzünü tetkik etti. Aklını mı kaçırmıştı, yoksa bu! Birdenbire saçma sapan konuşmasını aklı almıyordu. Ne biçim bir insandı bu? Kaç günden beri Bilto'nun Londra'dan çıkmasına nasıl mâni olacaklarını beraberce düşünüp plânlar kurmuşlardı. İlk varacakları şehirden İngiltere'ye telefon etmeye karar vermişlerdi. Ancak bu şekilde onu durdurabileceklerdi. Yoksa yetişememek ihtimali vardı. Bunları bütün teferruatiyle düşünüp karar vermişken şimdi nasıl oluyordu da birdenbire Horovska...

Nicholas, genç kadının kolunu tuttu:

— Sana bir şey söyliyeceğim Fedora...

— Hayır, söyleme! Şimdiye kadar aramızda geçen ufak tefek samimî hareketleri de unutmanı istiyorum! Ben hiçbir zaman senin sevgilin olmadım! Olmak niyetinde de değilim! Benim Bilto'ya ait olduğumu bilmen lâzım!

Nicholas elini çekti:

— Şu son dakikalarımızda birbirimize girmiyelim rica ederim. Bu kadar işkenceler çektik. Ölüm tehlikelerinden kurtulduk...

— Keşke kurtulmasaydık. Keşke geberseydim ben!

— Niçin böyle söylüyorsun Fedora? Sana bir şey oldu şu anda. Ne oldu, söyle rica ederim. Neden böyle ters konuşuyorsun?! Bak, bütün tehlikeler arkamızda kaldı. Uçakların motor sesleri kulaklarımıza kadar geliyor. Duyuyor musun?... Bunlar bize kurtuluşumuzu müjdeliyor! Şu anda çok sevinmemiz lâzım! Dünyalar bizim olmalı! Memleketimize dönüyoruz! Hürriyetimize kavuşuyoruz! Neden böyle yapıyorsun, anlamıyorum! Haydi Lutonsky'nin çiftliğine doğru yürüyelim...

Fedora istemiyerek kalktı.

— Koluma yaslan istersen Fedora...

— Hayır! Kendi kendime yürürüm.

— Peki.

Birkaç adım yürüdüler. Nicholas bileğindeki saate göz attı:

— Yirmi dakika sonra çiftlikte olmalıyız. Talihimize etrafta kimseler görünmüyor. Rahat rahat çiftliğe gireceğiz galiba. Herhalde orada polisler bizi beklemiyorlardır...

Horovska durdu:

— Ben buraya oturacağım. Yorgunum.

— Çiftlikte otururuz, daha iyi olmaz mı?...

— Hayır! Burada oturacağım!

Nicholas'ın yavaş yavaş sabrı tükenmeye başlıyordu. Elinin tersiyle şu kadının suratına bir tane ekse!...

— Pekâlâ! Sen otur! Ben oraya kadar gidip sana bir at arabası temin edeyim...

— Hayır, sen de gitmiyeceksin! Burada oturacağız!

— Peki burada ne kadar oturacağız?

— Benim canımın istediği kadar!

— Uçak ne olacak?

— Ne olursa olsun!

— Bilto?

— Onu bir daha ağzına alma! Londra'ya telefon etmeyi de unut! Londra'ya va-

1961'İN GÜZEL ÇOCUKLARI

Yavuz İğrek - Ankara

Şerife Baylar - İstanbul

Ertuğrul Küçük - İstanbul

Yaprak Şatıroğlu - İstanbul

Osman Balentepe - İstanbul

Burak Bayraktar - İstanbul

DESİ

DNAN ERİM 33

rınca ben kendim onu göreceğim. Gitmesine mâni olacağım! O kadar, anladın mı?!...

Nicholas içinden ya sabır çekti.

— Ama onu göreceğimiz biraz şüpheli. Belki Londra'ya zamanında varamayız. O bizden evvel çıkmış olabilir. O zaman bütün bu didinmelerimiz boşa gider!

— Yetişeceğimiz muhakkak!

Nicholas sertleşti:

— Bana bak Horovska! Sen saçmalamaya başladın! Seni dinlemeye hiçbir zaman mecbur değilim! Gelmezsen çekip giderim! Vazifemi yaparım!

Genç kadının gözleri vahşi bir bakışla parladı:

— Hiçbir yere gidemezsin!

— Ne demek gidemem! Beni burada alıkoyacak kuvvet sende var mı?!...

— Var tabii!

— Bana bak Fedora! Tersliği bırak! Bilto'nun üzerine bu kadar düşme! Unutma ki ben onun yeğeniyim! Sonra ikinci bir mesele daha var!...

Nicholas bunu söylemek istemiyordu ama, mecbur kalıyordu:

— O da nedir biliyor musun?... Bilto seni sevmiyor! Onun sevdiği başka bir kadın var! Sana bahsetmiştim, değil mi? Beyhude kendini yorma! Seni sevseydi bana evvelâ senden bahsederdi. Sonra, zannetme ki ben de sana bayılıyorum! Benim de Londra'da bir nişanlım var. Beni dört gözle bekliyor. Sana söylemiştim. Biliyorsun.

Fedora hemen cevap verdi:

— Biliyorum! Ben de seni sevmiyorum. Sen de beni sevmiyorsun. Tesadüfler bizi birbirimizin karşısına çıkardı!

— Ha, bravo! Hepsi bu kadar! Yalnız, ikimizin müşterek bir vazifesi var: Bilto'yu Demir Perde'nin elinden kurtarmak! Daha doğrusu memleketimizi kurtarmak! Bunun için de yegâne çare...

Horovska, Nicholas'ın sözünü kesti:

— Bilto'yu Londra'dan çıkarmamak!

— İyi ama, çıkacak! Bugün Londra'dan kaçacak bu adam! Mâni olmak elimizde değil! Daha Lutonsky'nin çiftliğine varmadık! Uçağa ya bineriz, ya binemeyiz. Binsek bile evvelâ Frankfurt'a gideceğiz. İkimizin de pasaportu yok! Belki orada bizi alıkoyarlar. Derdimizi anlatıncaya kadar saatler geçer. Uçak da tabiî kalkıp gider...

— Hiçbir şey olmaz! Ben orada Çekoslovak Yeraltı Teşkilâtından arkadaşları görürüm. Hemen işimizi yaparlar!

Nicholas yumuşamaya çalıştı:

— İşleri pamuk ipliğine bağlamak doğru değil, Fedora! Bakarsın, arkadaşların o saatte orada bulunmazlar. Uçağın kaç dakika kalacağı belli değil. Bak, aklıma bir şey daha geldi. Dinliyor musun beni?...

— Hayır! Hiçbir şey dinlemiyorum!

— Bir dakika dinle, rica ederim. Eğer, orada arkadaşlarını bulamazsan o zaman Londra'ya telefon ederiz! Nasıl?...

— Hayır! Hiçbir zaman Londra'ya, polise telefon etmek yok! Bunu kafandan çıkar! Ben Bilto'yu kendim görüp konuşacağım! Onu Demir Perde'ye göndermiyeceğim! Ama polise de teslim etmiyeceğim! Onu seviyorum! Her şeyden çok seviyorum! Anlıyor musun?

Nicholas suştu. Deminden beri boş yere münakaşa ediyordu. Horovska'ya peki deyip istediği gibi hareket edebilirdi.

Birkaç dakika Fedora'nın yanında çimenler üzerinde konuşmadan oturdu. Sonra ayağa kalktı:

— Peki, senin dediğin olsun Fedora... Artık yavaş yavaş Lutonsky'nin çiftliğine yürüyelim, olmaz mı?...

— Hayır! Buradan bir adım atmak yok!

Nicholas hiddetle ayağa fırladı:

— Artık iyice aklını kaçırdın, Fedora!... Ben gidiyorum! Sen ne yaparsan yap!...

Hızla yürüdü. Arkadan Horovska'nın sesi kulağına çarptı:

— Dur Nicky! Ateş ederim! Dur!...

Aldırmadı. Yürümekte devam etti. Birdenbire bir tabanca patladı. Kurşun ayağının dibinde toprağa saplandı. Nicholas durdu. Arkaya döndü. Horovska'nın gözleri vahşi bir kaplan gözü gibi yuvalarından fırlamıştı! Elinde tuttuğu küçük tabancanın namlusundan dumanlar tütüyordu.

— Bir adım atarsan gebertirim Nicky! Atsan da, atmasan da geberteceğim seni zaten! İtimadım kalmadı sana!

(Devamı gelecek sayıda)

Gülây Demirtaş - Mudanya

Nurdan Batur - Ankara

Gül Güler - İstanbul

Günseli Kardeşler - İstanbul

Ayhan Lüleci - İzmit

Lâle Gürel - [illegible]

NUH'UN
ANKARA
MAKARNASINI
tercih ediniz

Ankara Makarna Un ve İrmik Fabrikaları
Nuh Ticaret ve Sanayi Anonim Şirketi
İstanbul Tel: 22 10 72 Ankara Tel: 11 23 95

ANKARA MAKARNASI

DAİMA GENÇ VE GÜZEL TEN

ancak
D vitaminli krem (Blendax)
ile mümkündür.
D vitaminli krem (Blendax)
Gece ve gündüz kullanılabilen
tek, yüz ve cilt kremidir.

Blendax

Reklâm Maran A - 324

TG 160

Çağımızın en harikulâde kadınından biri artık çirkin kadın yok, sadece terkedilmiş kadınlar vardır. Her kadın arzu ettiği kadar genç ve güzel görünebilir, yeter ki yüzüne gereği gibi itina göstersin. Bunun için de pek karışık güzelleştirme metodları tatbikine hiç de hacet yok. Önce cildin evvelâ bir şekilde temizlenmesi lâzımdır.

Cildiniz için temiz ve taze hava

Cildin daha iyi nefes alması, hücrelerin daha iyi çalışmasını sağlar. İşte pürüzsüz bir cild için gereken sihirli formül. En mükemmel neticayi elde etmek için yüzün SCHERK yüz losyonu ile iyice temizlenmesi lâzımdır. SCHERK yüz losyonu yalnız bütün tozları ve kirleri gidermekle kalmaz, fakat çok güç temizlenen pudra ve krem kalıntılarını da yok eder. SCHERK yüz losyonu mesamelere nüfuz ederek yüzü temizler, ferahlatır ve cildin zarurî ihtiyacı olan nefes alma ve nüfuz kabiliyetini sağlar. SCHERK yüz losyonu ile güzelleşme hususunda yeni bir çağ başlamaktadır.

daha güzel olmak

SCHERK

ile başlar

A - 72

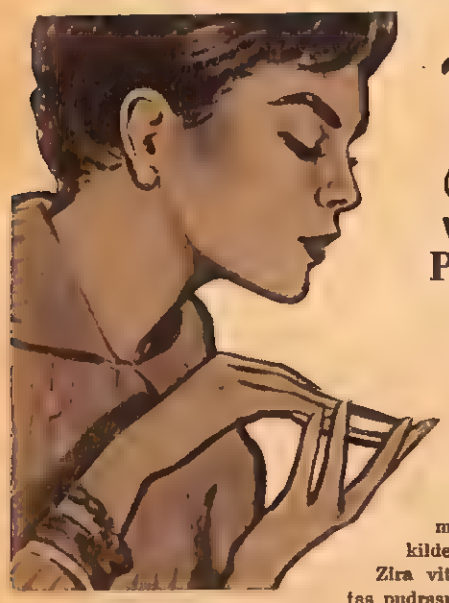

Makiyajda Yenilik!

Vitaminli — Kremli

PRETTY QUICK

taş pudrası

cildinizi kurutmadan güzelleştirir.

VİTAMİNLİ KREMLİ **PRETTY QUICK** taş pudrası güzelliğinizi korumakla beraber cildin tabiî şekilde teneffüsüne mani olmaz. Zira vitaminli kremli **Pretty Quick** taş pudrası bugün mevcut benzeri müstahzarlara nisbetle bambaşka esaslara istinat etmektedir. Mesela, terkibinde cildi ratıp tutma hassasına malik ve ancak müstesna güzellik kremlerinin bünyesinde mevcut bulunan bir takım kompozisyonlar yer aldığından cildi katiyen kuru hale getirmez. Vitaminli, kremli **Pretty Quick** taş pudrası yüzünüze nefis bir parlaklık, kadife gibi yumuşaklık ve tabiî bir güzellik verir. Birkaç saniyelik tatbikatı saatlerce dayanır. Vitaminli kremli **Pretty Quick** taş pudrasını deneyiniz, olduğunuzdan da daha güzel görüneceksiniz.

VİTAMİNLİ KREMLİ

PRETTY QUICK

Taş pudrası

Tokalon'un

lüks bir müstahzarıdır.

Sinema Bir Dev Şöhretini Daha Kaybetti

GARY COOPER

Londra muhabirimiz Edibe Dolu, ölümünden üç ay önce Gary Cooper'le «Hayat» için özel bir röportaj yapmıştı. Size, dünyanın bu en çok sevilen yıldıziyle yapılan konuşmayı veriyoruz:

İNGİLTERE'de, Elstree stüdyolarında çevrilmekte olan «The Naked Edge» isimli filmin setine ikinci defa gittiğim zaman biraz düşünceliydim. Bu sefer Holiywood'un dev şöhretlerinden Gary Cooper ile konuşacaktım. Daha başında ilgililer «"Coop" — stüdyoda herkes ona "Coop" diyor — konuşmayı pek sevmez, on dakikalık bir mülâkat alabilirseniz kendinizi şanslı sayabilirsiniz» demişlerdi.

Soyunma odasına girdiğim zaman o yatağına sırt üstü uzanmış, o gün gelen mektup ve gazeteleri okuyordu. Karşılıklı oturduğumuz vakit ben henüz endişelerimden kurtulamamıştım.

— **Set arasında çoğunlukla postadan çıkanları okurum,** dedi ve içinde Prens Philip'le konuşurken çekilmiş bir resminin bulunduğu bir mecmuayı bana uzattı; **bazan da böyle ziyafetlere gidiyorum işte,** diye ilâve etti.

Sırtında, kendini içinde pek rahat hissetmiyor gibi görünen, el dikişli, pahalı gri bir elbise vardı. Yüze yaklaşan filimlerinin arasında, ilk defa, Londrada çalışan zengin bir Amerikalı iş adamı rolü yapıyordu. «The Naked Edge» deki rolünden bahsetmesini rica ettim.

— **Yeni bir kovboy filmi yapmayı çok isterim, dedi, fakat maalesef uygun bir konu yok. Mamafih «The Naked Edge» deki rolümü beğeniyorum. Sonra bugünün yıldızları arasında en çok takdir ettiğim Deborah'la beraber oynadığım için de ayrıca memnunum. Deborah Kerr her yönden kuvvetli bir artist.**

Konuşmasından cesaret alarak hemen bir sual daha sordum:

— Günün birinde, Clark Gable gibi perdenin seksapel kıraliçesi Marilyn Monroe ile de bir filim yapmak ister miydiniz?

Omuzlarını silkti:

— **Marilyn, Jayne ve onlara benziyenler iyi kızlar. Vücut güzellikleri gibi sanat kabiliyetleri de aşikâr, yani derinde değil. Komediler için çok uygun yıldızlar. Zannetmem ki benim onlarla oynıyabileceğim bir rolüm olsun.**

O sırada odaya birisi girmişti. Mr. Cooper onun yüzüne bakarak, bana:

— **İngiliz birasını seviyor musunuz? dedi.**

Bu sorusunda konuyu değiştirme isteği kadar, gelen için de bir ima gizliydi. «Hayır» deyince; önünc «dayanan» ateş gibi birlardan, tahdid edilmiş içki saatlerinden şikâyet etti, etti. Susluğu zaman «Coop» un, zayıf olmasına rağmen boğazına düşkün olduğunu, buzlu bira ile viskiyi de çok sevdiğini anlamıştım.

— Mr. Gable'in ölümü için ne düşünüyorsunuz, acaba son filminde çok mu çalışmıştı? diye sordum.

Birden durakladı, gözleri bir noktaya dikildi :

— **Çok, çok âni oldu, dedi, bizleri şaşırttı. Bizim meslekte yaralanma, hastalanma, ameliyat hep olağan şeylerdir. Ben kaç defa hastaneye yattım ve ameliyat geçirdim. Fakat Clark öyle değildi. Bir hastalığının tedavisi için Hollywood'dan bir yıl müddetle ayrılmıştım. 1931 de dönüşümde onu tanıdım. Clark'ta hem kadınları, hem de erkekleri hayran eden bir erkek yapısı ve sağlığı vardı. Durumunu yakinen bilmemekle beraber, iyileşeceğine inanıyordum. Eisenhower da aynı hastalığı çekiyor.**

Konumuz Clark Gable'a intikal etmeden evvel, beraberimde götürdüğüm «Hayat» ların sayfalarını rasgele çeviriyor ve; «Aferin afacan Farah'a, şahına bir vâris verdi», «Zavallı Terry' cik, Hollywood'a geldiği zaman hâlâ o sizin fotoğrafçınız yüzünden ağlıyordu» diye her gördüğü resim için espriler yapıyordu. Biraz evvelki o şakacı adam şimdi yok olmuştu sanki, mavi gözlerini aynı noktadan ayırmadan sözünü bitirdi:

— **En geç iki yıl sonra perdeden ayrılacağım. Bazıları sinemaya başlıyanların onu kolay bırakamıyacağını söylüyorlar, fakat ben ayrılacağım. Ayrıldıktan sonra ne yapacağımı hiç sormayın daha iyi, dedi.**

Yemek zamanı gelmişti. Kendisine teşekkür için ayağa kalktım. O saatine baktı ve önce bana hitabetti:

— **Dört yıl evvel İstanbula gitmiştim. Boğaz'ı ve yemeklerinizi çok iyi hatırlıyorum, fakat kadınlarınızı unutmuşum. Siz mecmuanız kadar, Türk kadınlarını da temsil ediyor musunuz burada?**

Sonra beni yemek için beklemekte olan stüdyonun yayın müdürüne dönerek:

— **Tam iki saat, yedi dakikadır beni konuşturuyor,** dedi ve stüdyoda çalışanların hayretten açık gözleri önünde kapıya yürüdü.

Gary Cooper'in stüdyo personeline karşı samimî ve mütevazı davrandığı ne kadar biliniyorsa, gazetecilerden sıkıldığı da o kadar meşhurdu ..

Beyaz Perde'nin bu dev şöhreti ölümiyle bütün sinema severleri üzüntü ve kedere boğmuştu. Şimdi ondan geriye kalan tek şey: «Bir Gary Cooper vardı!» demek olacak.

BİRKAÇ NOT

1901 yılında Amerika'nın Montana Eyaletindeki Helena kasabasında doğdu. Asıl adı Frank James Cooper'di. Babası kasabanın rahibiydi. Hayata on yedi yaşında kasabanın gazetesinde ressamlık yaparak atıldı. Hastalıklı bir çocuktu, açık havada çalışması lâzımdı. Bir müddet sonra reklâm ressamlığını bırakarak şansını denemek üzere Hollywood'u gitti. Sinema tarihinde unutulamıyacak meşhur filimlerin başrollerini oynıyarak şöhrete erişti

Hayat

Sinema Albümü

5 renkli kapak içinde, tamamen tifdruk baskılı nefis bir eser 32 sayfa 150 krş.

Tevzi yeri:

BATEŞ
BAYİ TEŞKİLATI
Çatalçeşme Sk
Aydınlık Han,
Cağaloğlu İst

5 Haziran Pazartesi Günü Çıkıyor...

Hastalığı meydana çıktıktan sonra, Gary Cooper üzgün görünüyor, bu arada bol bol seyahat edip dünyayı görmeye çalışıyordu. Amansız hastalığı bu dev aktörü mahzunlaştırmıştı. Son olarak filim çevirmek için gittiği Londra'da bile yüzü bir türlü gülmedi (solda). Karısı Veronica ve kızı Maria ile en lüks lokallerde eğlendi (yukarıda). Sinemanın bu büyük aktörü kovboy filimleriyle de ün salmıştı...

Ama ne yemek yedik...

GRAFİKA

...gene de midemiz rahat!

Vita ile pişirilmiş yemeklerden sonra mideniz ne kadar rahattır! Yemekler hakikaten nefis olur çünkü Vita'nın fevkalâde bir lezzeti vardır. Vita'nın lezzeti daima nefistir çünkü Vita daima tazedir. Yemekler besleyici olur çünkü Vita vücuda bol kalori verir. Ancak bunların hepsinden daha mühimi mideniz hafif olur çünkü Vita'nın hazmı kolaydır. Evet, Vita tasfiye edilmiş ve asidi alınmış olan en iyi nebatî yağlarla yapılır.

Bakkalınızdan hakiki VİTA'yı ısrarla isteyiniz

Vita

yemeğin lezzeti midenin dostudur.

V. 120

Güzel kızı, cenneti andıran bir bahçede dadıları ve nedimeleri ile oynamaktaydı. Gül dallarının arasına saklanıyor, kendini arattırıyordu. Rengârenk güllerin meydana getirdiği bir koruluğa girdiği sırada, nereden ve nasıl geldiği bilinmiyen kocaman bir yılan bahçede belirdi.

İMPARAT

PERİŞAN

YAZAN:

ÜSKÜDAR önünde kendine mahsus güzelliği ile gözleri üstüne çeken Kızkulesi efsanelerin, tarihlerin, hattâ masalların kulesi gibidir. Evliya Çelebi «Burada Kostantiniye İmparatoru'nun kızı saklıydı, âşıkı Battal Gazi onu buldu ve kaçırdı, Kızkulesi (= Pirğatis Koris) adı ondan kaldı» diyor.

Mitolojiye göre ise, burası Leanderin mezarıdır... Leander, Üsküdar'da oturan sevgilisini görebilmek için her akşam Sarayburnu'ndan denize atlar, yüzerek Boğazı geçerdi. Fırtınalı bir havada, tam (o zaman kule olmıyan) kayanın hizalarında kesildi, boğuldu. Hâtırasını yaşatmak maksadiyle kule yapıldı, adına da Leander Kulesi dendi.

Tarihî rivayetlere bakılırsa, Büyük İskender'in taarruzuna karşı Kostantiniye'ye yardımda bulunmağa gelen Atina generallerinden Koresin karısı burada gömülüdür. Tam Üsküdar'a geldikleri vakit, çok sevdiği ve gölgesinden kıskandığı karısı Demolis birden hastalandı ve öldü. Kores de aşırı kıskançlığı sebebiyle onu yaptırdığı bu kuleye gömdürdü.

Gene Atina generallerinden Alkibyat, deniz ticareti hâkimiyetini elde tutabilmek için burada bir gümrük binası yaptırdı, kule o zamandan kaldı.

Nihayet... Bizans İmparatoru Konstantin'in güzel kızını vahşi hayvanların tehlikesinden korumak maksadiyle bu kuleyi yaptırdığını görüyoruz:

Tarih sayfalarına göre İmparator Konstantin, her şeye kanan ve her şeyden mâna çıkarmağa çalışan bâtıl inançlı bir adamdı. Bilhassa fala, büyüye, ruyaya fazla önem verirdi.

Bir gece ruyasında güzel kızını gördü... Cenneti andıran bir bahçede dadıları ve nedimeleriyle oynamaktaydı. Gül dallarının arasına saklanıyor, kendini arattırıyordu. Rengârenk güllerin vücuda getirdiği bir koruluğa girdiği sırada, nereden ve nasıl geldiği bilinmiyen koca bir yılan belirdi bahçede. İmparator koşmak üzere davranırken, dadı ve nedimelerin de dikkatlerini çekmek için bağırdı. Fakat yılan kimseye görünmeden, kızın bulunduğu dalların arasına kaydı. Ve... güllerin kuytuluğundan acı feryatlar duyuldu:

— Öldürüyor!... Yetişin!...

O kadar nedimeye, dadıya rağmen olan olmuş; yılan, Prensesi sokmuştu. Baba İmparator ise heyecandan sesi kısıldığı için bir daha bağıramamıştı. Terler dökerek kâbustan uyandı:

— Of!... Bittim!...

Cidden, vaka sahiden olmuş kadar perişandı. Saatlerce olduğu yerde kaldı... Günlerce âsabı düzelmedi, işleri intizamını kaybetti. Eğer maiyetinin dalkavukluğa varan tesellileri olmasaydı, daha uzun zaman ruyanın tesirinden kurtulamıyacaktı. Bereket versin, onlar:

— Efendimiz, bu bir ruyadır, hakikati ancak bir falcıdan öğrenebiliriz!... dediler de, İmparator sakinleşti; korkudan tamamen sıyrılmak için de teklifi kabul etti.

Çünkü ruya kadar fala ve falcıya da inanıyordu. Mahir bir falcı iyi haber-

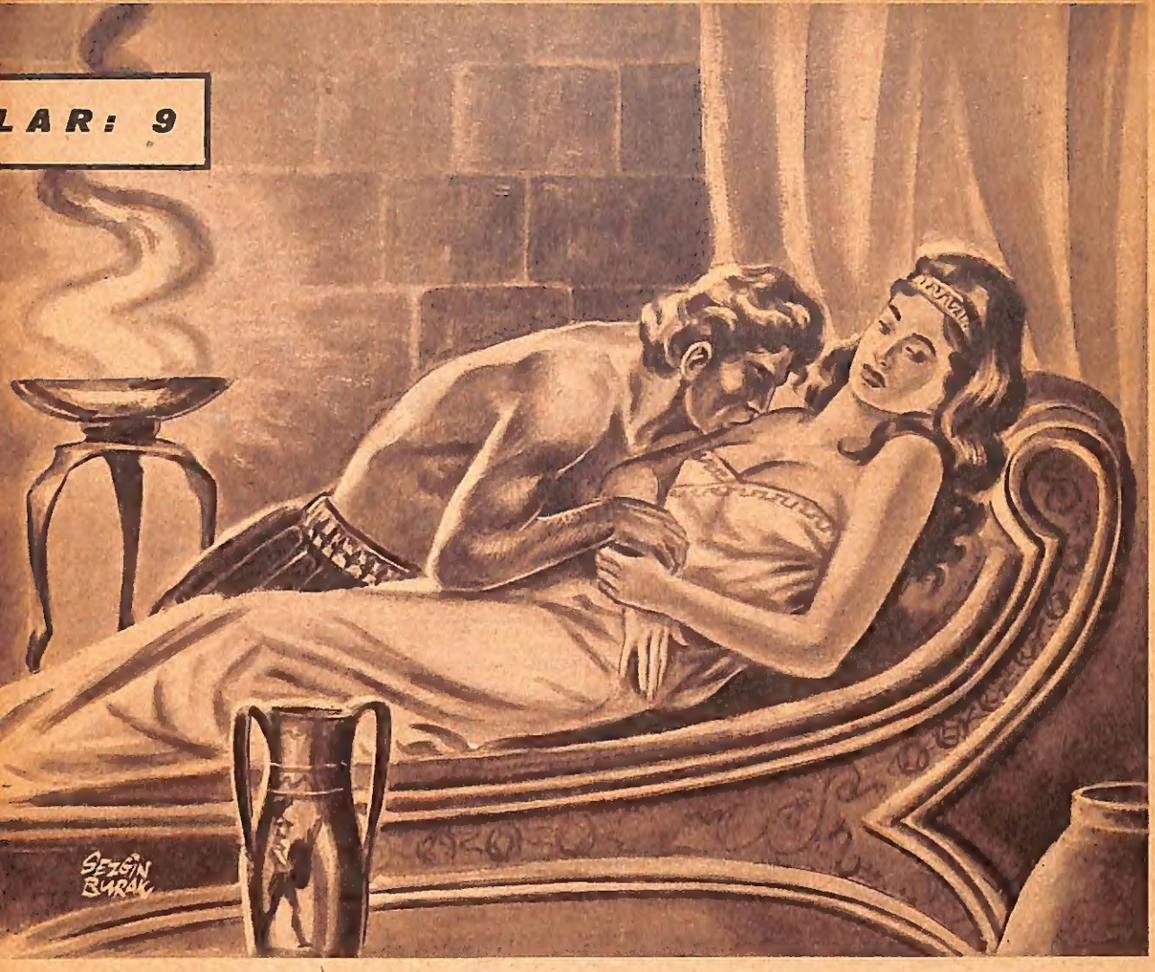

OR KONSTANTİN'İ EDEN RUYA

U R A L S A M A N C I G İ L

lerle ruyanın korkunçluğunu bertaraf edebilirdi.

Nereden bulduysa bulduler, zamanın meşhur falcılarından olduğu söylenen birini saraya getirdiler. Bu, Çingene güzeli bir kadındı. Konstantin, ruyasından bahsetmeksizin falına bakılmasını emretti. O da bin bir işve ve tekerlemelerle işe başladı:

— Haşmetmeabınızın çok güzel bir kızı var...

— Malûm!... Bilmiyen yok.

— Onu herkes seviyor... Maiyetinizdeki muhafız subaylarından bir genç ise ona âşık. Bir gün onu denizaşırı bir yerden kaçıracak.

— Tuhaf!...

— Bu kaçırma onu sevdiği için olduğu kadar, canını kurtarmak için de yapılacak...

Konstantin'in tüyleri, ruyasındaki gibi tekrar ürperdi:

— Kızımın canına kasteden mi olacak?!... diye âdeta kükredi.

Falcı kadın, soğukkanlılığını bozmadan, bir kitabın sayfalarını karıştırıyor da cevap veriyormuşçasına devam etti:

— Kızınızı öldürmek istiyen biri görülüyor... Bir insan mı desem, bir hayvan mı desem?...

İmparator burada, hiddetle falcının sözünü kesti:

— Yeter!... Uğursuz kadın!...

Kadını hemen dışarı çıkardılar. Âsabı yeniden bozulan İmparatoru teselli etmeğe çalıştılar. Lâkin fayda etmedi. Zira evhamlı Konstantin tekrar korkunç ruyanın tesiri altına girivermişti. Şu mütalâada bulundu:

— Bir baba olarak kızımı muhtemel tehlikelerden korumakla mükellefim. Ona hiçbir mahlûkun erişemiyeceği bir yerde bir köşk yaptırmalıyım...

Bunun üzerine düşündüler, aradılar, kuleyi deniz ortasında yaptırmayı uygun buldular. Nihayet, şimdiki Kızkulesi'nin oturtulmuş olduğu kayayı en münasip yer gördüler.

Güzel Prensesin rahatça yaşıyabileceği kule yapıldı. Genç ve zarif kız az bir maiyetle buraya nakledildi. İzinsiz hiç kimsenin girip, çıkmaması için de katî bir yasak kondu.

İmparatorun sevgili ve sadık muhafızı, Prensesin içten âşıkı genç subay bu neticeden son derece müteessir olmuştu. Onu görememek ne kadar acı ise, unutulmak da o nispette bir felâket olacaktı:

«Küçük bir hediye her şeyi halleder...» diye düşündü, çabucak en nâdide çiçeklerden bir buket yaptırdı. İtimad ettiği kimselerden birine verip, yolladı. Karşılığında Prenses de bir hediye ile teşekkürlerini bildirdi.

Genç subay bir müddet sonra ikinci hediyesini yolladığı vakit, aldığı cevaptan korktu... Gönderilen buketten zehirli bir yılan çıkmış, oracıkta Prensesi sokuvermişti. Gelen adam:

— Prenses acı ve korkudan kıvranıyor!... sözünü belki üç defa tekrarladı.

Delikanlı bir müddet acı haberin tesiri altında kaldıktan sonra, ok hızıyle fırladı, denize doğru koştu. Vasıta arayıp, geç kalmaktansa, yüzerek geçmeği uygun bulmuştu. Zira yetişemez, kızı kurtaramazsa, başından ve sevgilisinden olması muhakkaktı.

Sahile iner inmez soyundu, Marmara'nın mavi sularına atıldı... Dalgalarla, akıntılarla boğuşarak kuleye vardı. Kız, yatağında kıvranıyor, inliyordu. Subay korkarak sokuldu:

— Nerenden ısırdı? diyebildi.

Sonra kızın gösterdiği noktaya kapandı, yarayı emmeğe başladı. Aradan zaman geçtiği için pek ümit yoktu ama, azmi ve aşkı her müşkülü yenmeğe muvaffak oldu.

Prenses gözünü açınca, şükran borcunu ödemek ister gibi, elini delikanlının avuçları içine koydu. Haberi alan İmparator da, korkunç ruyasının bu kadarlıkla atlatılmasından duyduğu memnuniyet ve minneti, kızını muhafız subayına vermekle açıkladı... İkisini de tekrar saraya aldırdı. Fakat o zamandan beri bu kulenin adı Kızkulesi olarak kaldı.

SON

TÜRKÇEYİ İYİ BİLİYOR MUSUNUZ?

Ş. KUTKAN

MUAYENE

Bu kelimenin kökü, Arapça (ayn) dır. (Ayn), göz demektir. Şu halde, (muayene) nin asıl mânası (gözden geçirmek) tir. Biz bu kelimeyi şimdi, en çok, doktorların, hastalığı teşhis için hastaları elden geçirmesi mânasında kullanıyoruz. Doktorların iş yerlerine de (muayenehane) diyoruz.

(Göz) mânasına gelen (ayn) kelimesini biz sadece (nûr-u aynım!) hitabında kullanırız ki (gözümün nuru!) demektir.

(Ayn), yerden kendi kendine çıkan su, kaynak mânalarına da gelir. Meselâ Urfa'daki meşhur kaynağa (Ayn-i Zelihâ) diyorlar. Anadoluda böyle kaynaklar için, tıpkı Arapçadaki gibi (göz) kelimesi kullanılır. (Suyun gözü) tâbirinde bu mâna aynen mevcuttur.

(Ayn), bir de, (bizzat kendisi, tıpkı, tıpkısı) mânalarına gelir. Fakat biz bunu (aynı) şeklinde kullanırız; yani tamlama takısı olan (-ı) harfini kelimenin sonuna ekliyerek. (Ayn-ı hal), (halin aynı, halin aynısı) demektir. Biz buradaki tamlama (-ı) sını (ayn) kelimesinin aslında varmış gibi farz veya zannederek (aynı hal, aynı halde) deriz.

(Aynî yardım), para olarak değil de, aynen, yani mal ve eşya olarak yapılan yardım.

(Aynen, ayniyle), (olduğu gibi, tamamiyle benzer bir halde) demektir.

Ru'yâ değil bu, ayniyle vâkı'

mısraında kullanıldığı gibi.

(Ayn), (belli etmek, meydana çıkarmak, belli bir varlık vermek) mânalariyle (ta'yîn = tâyin), (taayyün), (muayyen) kelimelerinin de köküdür. (Tâyin etmek), bir kimseye mühim bir vazife vererek, onu diğer kimseler arasında belli, tanınır bir hale getirmek, yahut her hangi bir kimseye bir şeyin muayyen bir miktarının tahsisi mânalarındadır. Askerlere verilen (tayın) bu mânaya dır ve kelime, (tâyin) in, halk ağzına göre şekil değiştirmesinden başka bir şey değildir. (Tâyin edilen gün), belli edilen gün demektir.

Belli, mâruf, meşhur mânalarına gelen (ayn) ın çoğulu (a'yân) dır. Biz bunu (âyan) olarak telâffuz ederiz; (Âyan Meclisi) nde olduğu gibi. (Âyan Meclisi), memleketçe tanınan, şahsiyetleri milli iradeyi temsile lâyık görülen kimselerin teşkil ettikleri Meclistir.

(Göz) mânasına gelen (ayn) ın çoğulu ise (uyûn) dur. Bu kelime, Şeyh Sadi'nin şu güzel beytinde geçer:

Hâk-i râhî ki ber-û mîgüzerî, sâkin bâş,
Ki uyûnest ü cüfûnest ü hudûdest ü kudûd.

Tercümesi: Üzerinde yürüdüğün toprağa hafif hafif bas; hoyratça yürüme; düşün ki, o toprağın altında nice sevgililerin gözleri, göz kapakları, yanakları ve dal gibi boylar yatmaktadır.

■

MARANGOZ

Şemseddin Sami'nin (Kaamûs-u Türkî) sindeki kayda göre bu kelime, İtalyancadaki (marangone) kelimesinden gelmekte imiş. Bu kelime, dolap, masa, yazıhane gibi ince tahta işleri yapan sanatkâr mânasında kullanılıyormuş.

YILDIZINIZ DİYOR Kİ

1 haziran'dan 7 haziran'a kadar: Doğduğunuz burcu bularak kendi falınızı okuyabilirsiniz.

KOÇ BURCU
21 MART - 20 NİSAN

En fazla üzüldüğünüz iş gayet iyi bir yola girmiş. İstediğinizden çok daha sevindirici bir netice sizi bekliyor. Ayrıca hoşunuza gidecek bir haber de bir, iki gün içinde kulağınıza gelecek.

BOĞA BURCU
21 NİSAN - 21 MAYIS

Sizin burcunuzdaki insanların tabiata yakın olmaları gerekir. Fikren ve bedenen verimli olmanız için tabii güzelliklerden ilham almanız yeter. Kendi kabuğunuzdan biraz çıkmağa bakın.

İKİZLER BURCU
22 MAYIS - 20 HAZİRAN

Balık Burcu bu hafta size en fazla şans getirebilecek insanların burcudur. Balık Burcuna bağlı iki kişi ile yakından temasınız olacak. Bunların bir tanesinden fevkalâde faydalanabilirsiniz.

YENGEÇ BURCU
21 HAZİRAN - 22 TEMMUZ

Para sıkıntınız bir müddet daha devam edecek. Merkür gezegeni üzüntülerinizi ortadan kaldırmak için bütün güciyle uğraşıyor. Yeni teşebbüslerden bir müddet vazgeçseniz, iyi edersiniz.

ASLAN BURCU
23 TEMMUZ - 22 AĞUSTOS

Güzel bir tasavvurunuz var. Fikrinizi gerçekleştirmek oldukça zor. Ama yıldızınız size yardım edecek. İlk teşebbüslere girişmişsiniz. Aynı yolda devam edin, cesaretinizi asla kaybetmeyin.

BAŞAK BURCU
23 AĞUSTOS - 22 EYLÜL

Kaybettiğiniz bir şey için üzülüyorsunuz. Onu bulacaksınız. Biraz bekleyin. Onu size Satürn gezegeni kaybettirdi. Bazı mânevi denemeler için böyle lâzımdı. Doğruluktan katiyen ayrılmayın.

TERAZİ BURCU
23 EYLÜL - 22 EKİM

Arzularınız ihtiras haline gelmesin. Çok parlak bir talihiniz var. Yalnız üzerine düştüğünüz şeylerin peşini ne olursa olsun bırakmak istemiyorsunuz. Arzularınızı frenlemeğe alışınız...

AKREP BURCU
23 EKİM - 21 KASIM

İş hayatınızda bazı durumlara canınız sıkılmış. Biraz da gururunuz kırılmış. Bahtınız açık, böyle küçük şeyler dert bile sayılmaz. Daima neşeli olmağa, enerjinizi kaybetmemeğe çalışmalısınız.

YAY BURCU
22 KASIM - 20 ARALIK

Belirli bir şey üzerinde çok ısrar ediyorsunuz. Bırakınız iş olacağına varsın. Durum göründüğü gibi değil, sonu sizin için daha iyi. Kaderinize karşı koymanın faydası yok. İşi oluruna bırakın.

OĞLAK BURCU
21 ARALIK - 19 OCAK

Gönül işleriniz biraz karışır gibi oldu. Ama merak etmeyin. Bunlar çok küçük talih cilveridir. Size lâzım olan saadet hiç beklemediğiniz bir yönden gelip sizi bulacak. Sabırlı olunuz...

KOVA BURCU
20 OCAK - 18 ŞUBAT

Şu yakında önemli teşebbüslere girişmeyin. Burcunuz iki zıt tesir altında kalmış. Bu durumda yıldızınızın size bir yardımı olamaz. Biraz bekleyin. Beklemek başarısızlıktan daha iyidir.

BALIK BURCU
19 ŞUBAT - 20 MART

Uzak bir yerde sizden mektup bekliyen biri var. Sizi çok seviyor. Ama siz onu ancak zaman zaman hatırlıyorsunuz. Bu insana kıymet verin. Düşünülmeğe ve hatırlanmağa değer bir kimsedir.

OKUYUCU MEKTUPLARI

İstanbul Teknik Okuldan A. K. ya:

Gönül Postasına mektup yazan okuyucularımız açık adreslerini bildirmediklerinden sorduğunuz mektubun nereden gönderildiğini ve kimin tarafından yazıldığını bilmiyoruz.

■

Mersinden Bay Ö. S. ye:

Ömer ve Süleyman isimlerinin tam anlamına elimizdeki lûgatlerde raslıyamadık. İslâmiyetten evvel kullanılmış isimlerdendir. İbrani dilinden gelmiş olması muhtemeldir. Tam anlamını bulduğumuz zaman neşredeceğiz.

■

Gümülcineden C. Tapan'a:

Nişanlınızın size bir hediye göndermemesi bir kasit eseri değildir. Mademki her şeyiniz varmış, hiçbir şeye muhtaç değilmişsiniz, o da makbule geçmez diye göndermemekte olabilir. Biriniz diğerinin arkasından yaşamıyacak kadar birbirinizi seviyormuşsunuz. Hatırlanmaya ihtiyacınız varsa siz bir hediye vermek suretiyle ima ediniz.

İNKILÂP KÖŞESİ — Adanada 27 Mayıs İlkokulunda 27 Mayıs İnkılâbının önemini belirten bir inkılâp köşesi hazırlanmıştır. Atatürk devrimlerine bağlılığın samimî ifadesi olan fotoğrafını gördüğünüz köşe, ilkokul çağındaki genç neslin hürriyet anlayışına misal teşkil edebilecek güzelliktedir.

Ankaradan Bay S. Aktöre'ye:

Ankaradaki Kız Teknik Öğretmen Okulu hakkında sizi tatmin edecek kadar geniş bilgimiz yok. Okula müracaat ederseniz işinize yarıyacak bütün bilgiyi alacağınız muhakkaktır. Başarılar dileriz.

Lefkoşadan Bayan Meral Üstün'e:

Geç cevap verdiğimiz için mâzur görünüz. Okuyucu mektupları sıraya konarak cevaplandırılmaktadır. Hayat mecmuasının Kıbrıs'ta satış fiatı 100 mil'dir. Bir tek mecmua için para göndermek güç olacağından 1960 yılının 18. sayısını oradaki Hayat bayilerine sipariş edin. Diğer mecmualar arasında göndeririz.

■

Bilecikten Bay N. Y. ye :

Yabancı memleketlerdeki kız ve erkek öğrencilerin bizde adresi yoktur. Esasen her ne vesile ile olursa olsun mektuplaşmalara tavassut etmiyoruz. 1960 yılının 14, 27, 30. sayıları vardır. İsterseniz göndeririz.

■

Bafradan Bay Yaşar Genç'e:

Kuvvetli, adaleli yetişmek için önce yaratılışınızın müsait olması lâzımdır. Üçgen vücut bedenin yalnız üst kısmının çalıştırıldığını anlatır. Eğer mukavemetli ve kuvvetli bir bünyeye sahib olmak istiyorsanız adaleli olmaya heves etmeyiniz ve vücudunuzu ağır idmanlarla yakmayınız. Dünyaya meydan okuyan pehlivanlarımızda fazla bir adale görülmezdi. İyi besleniniz, erken yatıp erken kalkınız, kuvvetli gıda alınız, bütün vücudu çalıştıran sporlar yapınız.

■

Antakyadan Bay Abdülkadir Aksoy'a:

1938 yılındaki 27 şaban tarihi, milâdi tarihle 21 ekim cuma gününe raslar.

BASIN ŞEREF DİVANI'NIN 13 NUMARALI TEBLİĞİ

Prof. Dr. Naci Şensoy'un başkanlığında toplanan Basın Şeref Divanı aşağıdaki 13 numaralı tebliğin umumi efkâra duyurulmasını kararlaştırmıştır:

1 — İzmirde yayınlanan DEMOKRAT İZMİR gazetesinin mart ve nisan aylarında Yeni Asır gazetesine karşı yaptığı devamlı yayının galiz, hakaretamiz ve küçük düşürücü ifadelerle dolu bulunduğu, bu arada aynı yayın sırasında Basın Şeref Divanının da tezyif edildiği tesbit olunmuştur.

Basın Ahlâk Yasasını tamamen ihlâl eden bu durumdan dolayı DEMOKRAT İZMİR gazetesinin TAKBİHİ kararlaştırılmıştır.

2 — SON HAVADİS gazetesinde 24 nisan tarihinde «Falih Rıfkı Atay'ın saygısızlığı» başlığı altında çıkan haberin tahkik edilmeden doğruluğuna emin olunmadan yayınlandığı tesbit edilmiş ve adı geçen şahsı küçük düşürücü bu asılsız yayından dolayı Basın Ahlâk Yasasını ihlâl eden SON HAVADİS gazetesinin TAKBİHİ kararlaştırılmıştır.

3 — Basın Şeref Divanı, Sözcü Dergisinin 16 sayılı nüshasında yayınlanan kapak kompozisyonunun İsmail Hâmi Danişmend hakkında iltibas uyandırıcı mahiyette olduğunu tesbit etmiş, durumun tavzihi için bahis konusu dergiye ikazda bulunmuştu. Aradan geçen uzun müddet zarfında devamlı ikazları cevapsız bırakan SÖZCÜ dergisine bu tutumundan dolayı İHTAR da bulunulması kararlaştırılmıştır.

BİLMECE

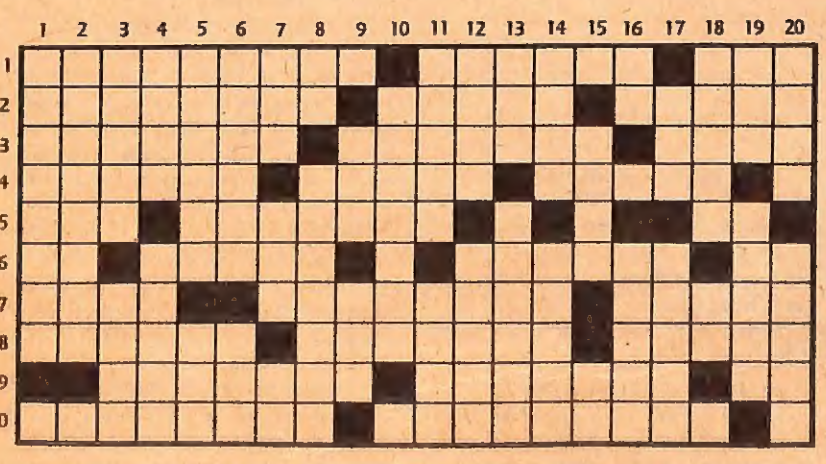

SOLDAN SAĞA: 1: Baharattan biri — Kız evlât — Baston yerine kullanılan sopa. 2: Ebediyete kadar — İnce ve zarif yapılı — Daha çok ayaklarda olan bir hastalık. 3: Tanıklık — Büyükanneler — Üzerinde yemek yediğimiz veya çalıştığımız bir eşya. 4: Bir çift kemikten yapılmış küb şeklinde kumar aracı — Ana yurt — İşitme organı. 5: Sanı — İl — Yılın on ikide biri. 6: İsim — Güç — Sonuç — Süt çocuğuna emir. 7: İnek yavrusu — Küçücük — Bilgiç kadın (eski terim). 8: Dullar (eski terim) — Polis şefi — Argoda bedavadan ele geçen şeye verilen isim. 9: Şarkıların tekrarlanan kısmı — Pek seyrek olarak, bindebir — Tersi vahşi hayvanların kendilerine yuva edindikleri kovuk. 10: Ömrün veya dünyanın sonuna kadar — Son zamanlarda kullanılması kabul edilen ıstılah (iki kelime).

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1: Asil aile çocuğu. 2: İlgili. 3: Para karşılığı emanet edilen — Yaz, kış bulunan ve mantol çıkarılan ot. 4: Alev — Tersi aileden kız alan erkeğe verilen genel isim. 5: Parasız alınan şey — Bir çift. 6: İspanya ve Portekiz'in üzerinde bulunan yarımada — Tersi hayvan yemi. 7: Çirkin — Tersi can yongası — Bir nota. 8: Hayvani gıda — Romada Papanın ikametgâhı. 9: Ney — Tersi bin kilo. 10: Nasıl ki demektir. 11: Uçma organı — Sırça taş veya çiçek. 12: Yetişen — Dördüncü ay. 13: Tersi bir müzik aracı — Amerika Birleşik Devletlerinin Başkanı. 14: Öküzün eşi — Papara. 15: Takvim terimi — Tersi asker. 16: Hane — Masallardaki kale. 17: Kör — Bir Rum kadın ismi. 18: Bezelye cinsi — Vilâyet. 19: Buhar dumanı — Kahvesi meşhurdur. 20: Sinirler — Zayıf deri.

GEÇEN HAFTAKİ BİLMECENİN ÇÖZÜMÜ

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
1	H	A	Y	A	T	■	K	A	B	A	L	A	K	■	K	■	M	A	N	T
2	A	L	A	Ş	E	H	İ	R	■	K	A	L	A	S	■	C	A	N	İ	K
3	L	E	K	E	L	İ	■	A	N	A	L	İ	Z	■	K	A	L	E	C	İ
4	T	L	A	V	E	T	E	N	■	R	■	B	A	K	A	N	■	M	■	B
5	F	A	■	T	F	A	K	A	T	■	K	E	■	A	M	E	R	İ	K	A
6	E	D	A	■	O	M	■	N	A	S	İ	Y	E	L	E	R	■	■	E	Y
7	L	E	B	E	N	■	P	■	M	U	R	■	M	A	R	İ	F	E	T	■
8	T	■	A	L	■	S	A	L	A	C	A	K	■	Y	İ	B	İ	T	E	R
9	K	A	N	A	V	İ	Ç	E	■	U	Z	U	N	■	Y	İ	N	E	■	U
10	■	T	A	N	E	■	A	Y	A	K	■	Ş	U	L	E	■	O	K	U	R

KARİKATÜR

— Yumurcağa başka türlü iğne yapamıyorum da...

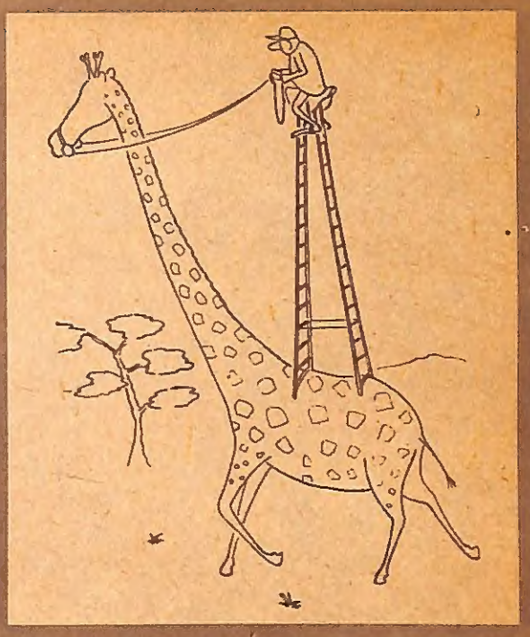

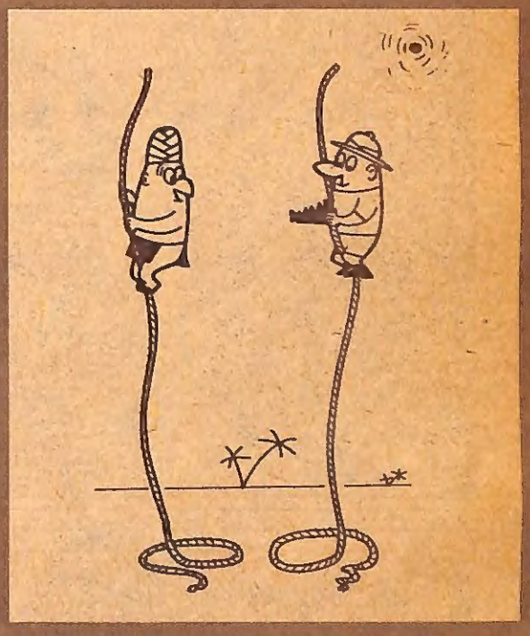

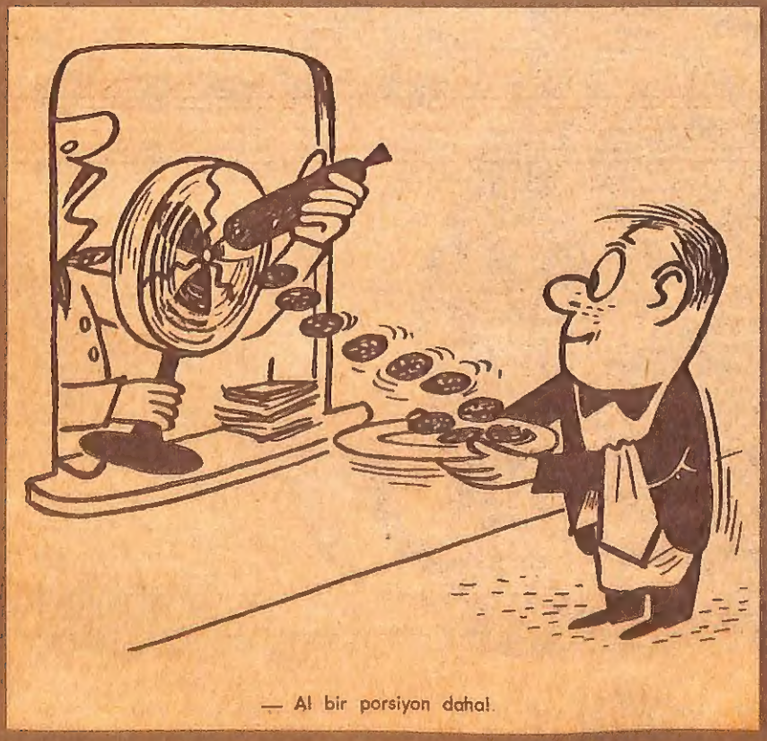

— Al bir porsiyon daha!

Hayat okuyucularının seçtiği en sevilen futbolcülerimiz : ❸ **TURGAY ŞEREN (G.S.)**

FOTOĞRAF: EROL DERNEK